

ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਗਿਆਨ

ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ
ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ

ਪ੍ਰੋ. ਮਾਯੇਗੀ ਵਜ਼ਰਾ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਗਿਆਨ

ਇੱਕ ਆਤਮਕ ਮਨੋ ਵਿਗਿਆਨ

ਲੇਖਕ- ਪ੍ਰੋਮਯੋਗੀ ਵਾਜਰਾ

2019

ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਬਲਾੱਗ-ਪੋਸਟਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਿਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਪੋਸਟਾਂ ਪ੍ਰਮੋਯੋਗੀ ਵਾਜਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਕ ਰਹੱਸਵਾਦੀ ਯੋਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਕ ਪੋਸਟ ਇਕ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੋਯੋਗੀ ਵਾਜਰਾ 3 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਬਾਰੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਗ ਗਈ। ਉਹ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਾਂ ਵੇਰਵਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਗਦਿਆਂ ਕਈ ਕੁੰਡਲਨੀਆਂ ਦੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਵਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਪਤੰਜਲੀ ਯੋਗ ਸੂਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਧ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਇਕ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਬਾਰੇ ਹਰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਜਾਂ ਬਚਕਾਨਾ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ, ਸਹੀ, ਅਨੁਭਵੀ, ਵਿਗਿਆਨਕ, ਅਸਲ, ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸੱਚੀ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਧਕਾਂ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਵਜੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਮਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਲਾੱਗ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਿੰਡਲ ਈ-ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਅਤੇ ਅਨੰਦਦਾਇਕ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਜਨਕ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਪਾ ਸਕਣਗੇ।

ਲੇਖਕ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ

ਪ੍ਰੋਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦਾ ਜਨਮ ਸਾਲ 1975 ਵਿਚ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਟੇਕਰੀ ਵਰਗੀ ਘਾਟੀ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਣ, ਦਰਸ਼ਨ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ, ਯੋਗ, ਲੋਕ ਸੇਵਾ, ਲਾਗੂ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪਸ਼ੂ ਪਾਲਣ ਅਤੇ ਵੈਟਰਨਰੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਲਾਘਾਯੋਗ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਪੋਲੀਹਾਊਸ ਫਾਰਮਿੰਗ, ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ, ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਜਾਈ, ਮੀਂਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਕਟਾਈ (ਭੰਡਾਰਣ), ਰਸੋਈ ਦੀ ਬਾਗਬਾਨੀ (ਕਿਚਨ ਗਾਰਡਨਿੰਗ), ਗਊਆਂ ਦਾ ਪਾਲਨ, ਵਰਮੀਕਮਪੋਸਟਿੰਗ, ਵੈਬਸਾਈਟ ਵਿਕਾਸ, ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ, ਸੰਗੀਤ (ਖਾਸਕਰ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ) ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲਗਪਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਦਸ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਐਮਾਜ਼ੋਨ ਐਂਬਰ ਸੈਂਟ੍ਰਲ, ਐਂਬਰ ਪੇਜ, ਪ੍ਰੋਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਸਦੀ ਨਿਜੀ ਵੈਬਸਾਈਟ ਡੈਮੋਸਟਰੇਟੀਵਾਈਗਕੁੰਡਲੀਨੀ।ਕਾਮ : www.Idemystifyingkundalini.com ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੈਦਿਕ ਪੁਜਾਰੀ ਵੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵੈਦਿਕ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਰਸਮਾਂ ਨਿਭਾਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਉੱਤਮ ਆਤਮਕ ਤਜਰਬੇ (ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗਰਣ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਤਜਰਬਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ "ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ ਫਿਲਾਸਫੀ - ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਤੰਤਰ (ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਲਵ ਸਟੋਰੀ): ਸ਼ਰੀਰਵਿਗਿਆਨ ਦਰਸ਼ਨ- ਏਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕੁਞਲਿਨੀ ਤੰਤਰ {ਏਕ ਯੋਗੀ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮਕਥਾ}" ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੈ "ਇਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਾਣੀ- ਪਤੰਜਲੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ : Love story of a Yogi- what Patanjali says"। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਤੇ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਫਲਸਫੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ 25 ਸਾਲ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਮੇਜ਼ਨ ਡਾਟ ਕਾਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੁਆਲਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿਚ, ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪੰਜ-ਸਿਤਾਰਾ, ਸਰਬੋਤਮ, ਸਭ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਿਤਾਬ ਵਜੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਗੂਗਲ ਪਲੇ ਬੁੱਕ ਦੇ ਰਿਵਿਯੂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਪੰਜ ਸਿਤਾਰੇ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਇਕ ਰਹੱਸਮਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਕ ਬਹੁਪੱਖੀ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਪੱਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਸਲ ਰੂਪ ਟ੍ਰਾਂਸ / ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ

ਨਿਰੰਤਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਹਰੋਂ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਆਤਮ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੈ (ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ), ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਜਾਗ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ / ਪ੍ਰੇਮ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਬੋਧ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਣਾਵਟੀ ਸਾਧਨਾਂ / ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਿੰਬੋਲਿਕ ਅਤੇ ਯੂਨੀ-ਵਾਹਨ ਵਾਲੇ ਤੰਤਰ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਕਲੀ ਟ੍ਰਾਂਸ / ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਦੋ-ਵਾਹਨ ਵਾਲੇ ਤੰਤਰ ਯੋਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਉ-

<https://demystifyingkundalini.com/>

© 2019 ਪ੍ਰੋਮੋਗੀ ਵਾਜਰਾ। ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਛੁਟਕਾਰਾ: -

ਇਹ ਤਾਤਰਿਕ ਕਿਤਾਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਪਾਠਕ ਆਪ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ। ਰਚਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸਹੀ ਅਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਉਪਰਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਤਾਬ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਆਪਣੀ ਚੋਣ, ਕੰਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੰਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਸਾਡੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ

ਅੱਜ ਕੱਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਪਦਾਰਥ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬੇਕਾਬੂ ਉਤਪਾਦਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਹਰ ਪਦਾਰਥ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕਾਰਨ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ

ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਜਿੰਦਗੀ ਇਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਨੁਕੂਲ ਜਿੰਦਗੀ ਸੀ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਹਾੜਾਂ, ਨਦੀਆਂ, ਸਮੁੰਦਰ, ਦਰੱਖਤ, ਜੰਗਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਖੌਤੀ ਆਧੁਨਿਕ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਵਿੱਚ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੱਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਲੋਕ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਆਰੀਅਨਸ ਨੂੰ ਵੇਖੀਏ। ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਯੂ ਦੇਵ, ਜਲ ਦੇਵ, ਸੂਰਿਆ ਦੇਵ, ਅਗਨੀ ਦੇਵ ਆਦਿ। ਅੱਜ ਵੀ ਵੈਦਿਕ ਰਸਮਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਸੇਲਟਿਕ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਇਹ ਪਰੰਪਰਾ ਇਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਚਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲੀ।

ਕੁੰਡਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਇਕਵਾਸੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹਨ ਵੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੀ ਹਨ। ਉਹ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ, ਹਨੇਰਾ-ਰੂਪ ਵੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਵੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਪੁਰਾਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਵੈਤ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਮਨ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ

ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਹਨ। ਮਨ ਬਾਂਦਰ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨੱਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਨ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਮਨ ਦੇ ਗੁੰਮ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਸ਼ਟ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਇਹ ਮਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਨਵੇਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦਵੈਤ-ਭਾਵ ਕਾਰਨ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਦੇਵਤਾ / ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਹਨੇਰਾ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ।

ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਯੋਗੀ ਦਾ ਮਨ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਤੋਂ ਜੋਸ਼ ਲੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਦਾਰਥਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਤੋਂ ਜੀਵਨ-ਸ਼ਕਤੀ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਅਸਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਲਤੂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਇੱਕ ਅਦਵੈਤ ਤੱਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਦਵੈਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦਾ ਨਿਜ ਤਜੁਰਬਾ

ਇਕ ਪਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ. ਉਹ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ. ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਉਹ ਕੰਮ ਅਦਵੈਤ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਏ. ਉਹ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ. ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਉਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਚਾਲੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਬਿਤਾਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਦੇ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਗਲਪਨ ਜਿਹੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਈ ਮਜਬੂਰੀਆਂ ਵੀ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਤੁਰ ਸਕੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਯੋਗੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ. ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਯੋਗੀ ਬਣਨ.

ਕੁੰਡਲੀ ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ

ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਸੰਗੀਤ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸਦਾ ਅਧਿਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ. ਕੁੰਡਲੀ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ.

ਸੰਗੀਤ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਵਿਕਾਸ

ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਭਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨਾਲ ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਜਾਂ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ. ਉਹ ਕੁਝ-2 ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ. ਇਹ ਮਨ ਦੀ ਸਫਾਈ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ. ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ. ਦਰਅਸਲ, ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਪਰ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੁਆਰਾ. ਇਕ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ. ਸੰਗੀਤ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ. ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਸੰਗੀਤ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਨਸਿਕ ਚਿੱਤਰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵੀ. ਇਸੇ ਲਈ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੇਰਿੰਗ ਸੰਗੀਤ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ. ਜੇ ਅਨੰਦ ਸੰਗੀਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾ. ਇਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ. ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ ਮਨ ਦੇ ਮੂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ. ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਇਹ ਮਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੰਦ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਜਾਂ ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁੰਡਲੀ ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਦਿੰਦੀ ਹੈ. ਸਾਕਸ਼ੀਭਾਵ/ਗਵਾਹੀ ਰਵੱਈਏ ਅਦਵੈਤ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੈ. ਅਕਸਰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਵੈਤ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਡਲੀ ਇਕਵਿਸ਼ਵਾਸਵਾਦ/ਅਦਵੈਤ ਤੋਂ ਮਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਉੱਤੇ ਉਭਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁੰਡਲੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਦਵੈਤ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀ ਸੰਗੀਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲੀ ਸੰਗੀਤ ਤੋਂ ਬਾਰ ਬਾਰ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ.

ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦਾ ਕੁੰਡਲੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ

ਰੇਡੀਓ, ਕੈਸੇਟ ਪਲੇਅਰ ਆਦਿ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਅਕਸਰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ. ਬੱਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਗਾਣੇ ਸੁਣਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਸਪਸ਼ਟ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਚਮਕ ਗਈ. ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਇੱਕ ਤਾਂਤਰਿਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਉਭਰ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ. ਬਹੁਤ ਵਾਰ, ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਚ ਸੈਕਸ ਦਾ ਖਿੰਚਾਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜ੍ਹਾ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ. ਇਸਦਾ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਜਾਗ ਪਈ ਸੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਗ ਗਈ, ਉਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ. ਫਿਰ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗੀ. ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲੱਗੀ. ਦੇਵੀਰਾਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਵੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹਲਕੇ ਰੂਪ ਵਿਚ. ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਈ. ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ-ਸ਼ਾਮ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਰਾਹੀਂ ਬਲੂਟੂਥ ਪੋਰਟੇਬਲ ਸਪੀਕਰ 'ਤੇ ਰੰਗੀਨ ਗਾਣੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ. ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਉੱਚ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਨਾ ਕੰਨਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ.

ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਚੱਕਰ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਇਹ ਅਕਸਰ ਯੋਗ ਦੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਵੀ ਹੈ. ਹਰ ਸਵਰ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਸਵਰ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਭਾਵਾਂ ਮੂਲਧਰਾ ਚੱਕਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਭਾਵਨਾ ਸਵਾਧਿਸ਼ਠਾਨ ਜਾਂ ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਆਦਿ. ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਗਾਣਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇਕਸ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਅਸਲ ਵਿਚ, ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੱਕਰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇ. ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਹਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ.

ਹਰ ਸੰਵੇਦਨਾ ਕੁੰਡਲਿਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਸਰਵਣ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੱਧ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗੀਤ ਸੁਣਨਾ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸੁਣਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿਲ ਦੇ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਧਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ / ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਦਿਲ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਪਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਟਕਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਧਮਾਕਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਿਲ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਨੰਦ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿਸ੍ਰਾ ਚੱਕਰ ਲਈ, ਤਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ / ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਆਡੀਟਰੀ ਸਨਸਨੀ ਉੱਪਰ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਹਿਸ੍ਰਾ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਚੱਕਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਬਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਹਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਗੁਣ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ। ਆਓ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਅਜ ਤਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੁੱਤੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਵਾਮੀ-ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਜਾਨ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਖੰਭੇ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਜਾਂ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਭਰਪੂਰ ਰਵੱਈਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੱਤਾ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਰ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤਾ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਗਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਓ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾ ਕੇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਕਿੱਕ ਵੀ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਕਸ ਇਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਗ ਆਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਰਮੀ ਹਨ।

ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਜਾਨਵਰ ਮਾਲਕ (ਕੁੰਡਲਨੀ) ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਜਦੋਂ

ਪਾਲਤੂ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਸਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਮਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਸਿਰਫ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਰੁੱਖ ਅਤੇ ਪੌਦੇ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਰੂਪ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ। ਕੁੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕੁੱਤੇ ਵਿਚ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਤਾ ਸਿਰਫ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਤਰਕ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਪੌੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਬਲਦ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਖੇਤ ਨੂੰ ਵਾਹੁਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਉਸਦਾ ਮੂਡ ਬੰਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ। ਇਹ ਇਕ ਵੱਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਹਲ ਚਲਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਲਦ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੋਸ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜੀਵ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਨੰਦ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਖਣ ਚਾਹੇਗਾ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧੀਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਜਰਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ

ਉਸਦਾ ਬਚਪਾਨ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਗੋਮ ਵਰਗੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਰੋਮਾਂਚਕ ਸੀ। ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦੇ ਘਾਹ ਨਾਲ ਚਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੌੜਦੇ ਸੀ ਤਦੋਂ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਰੋਮਾਂਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਰਤੀ, ਖੇਡਦਾਰ ਅਤੇ ਦੁਧਾਰੂ ਵੀ ਸੀ। ਇਕ ਲੀਡਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਦੌੜਦੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਚਰਾਇਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੰਗਲ ਦੇ ਡਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਵੇਖਣ ਵਿਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੀ ਉਹ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਛ ਨੂੰ ਭਜਾ ਕੇ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਮੋੜ ਕੇ ਪੀਛੇ ਵੇਖਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੌੜ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਜਰਾ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਪਸ਼ੂ ਇਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਚਰਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਮੋੜੇ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੱਟਣਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਸੁੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਛੇਦ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਉੱਚਿਤ ਵੀਰਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ (ਪ੍ਰਾਣ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਸਮੇਂ) ਦੇ ਆਸਪਾਸ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਮੱਝਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਮੱਝ ਡਿੱਗ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁੰਘਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ। ਇਹ ਜਿਆਦਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੱਝਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀਆਂ, ਸਿੰਗ ਮਾਰਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦੇਣ ਪ੍ਰਤੀ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਜਾਣੂ ਸੀ।

ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਵਿਕਾਸ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਜਰਾ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿ ਕੇ ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਖਾਸਕਰ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ, ਘਰੇਲੂ ਅਤੇ ਗ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ। ਜਾਨਵਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਵੈਤ ਰੂਪ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਹੁਨਰ ਵਿਕਾਸ

ਅੱਜ ਦਾ ਯੁੱਗ ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੁੱਗ ਹੈ। ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਵਿਗਿਆਨ ਹੁਨਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਧੂਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁਨਰ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤਕਨੀਕਾਂ ਅਸਫਲ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ / ਘਾਤਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਲਗਭਗ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਨਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਛੜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੁਨਰਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਅਤੇ ਕਬਾਇਲੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਸ ਪਾਸ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਨਰ ਦੀ ਭਾਰੀ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਲਈ, ਚਿਕਿਤਸਕ ਦਾ ਕੰਮ ਲਓ। ਮੈਂ ਇਹ ਗੁਣ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਮਕੈਨਿਕ-ਮਿਸਤਰੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜਾਣੂ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਲਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਜੁਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਕੋਲ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸੋਚ ਕਾਰਨ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੁਨਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵੱਲ ਕਿਵੇਂ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਵੈਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਰੂ, ਪ੍ਰੇਮੀ-ਪ੍ਰੇਮਕਾ, ਪੁੱਤਰ, ਮਾਪਿਆਂ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ, ਦੇਸਤ, ਕੋਈ ਮਨਪਸੰਦ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਆਦਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ-ਉੱਪਰ ਦਾ ਗਿਆਨਵਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦਾ ਡੂੰਘੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਅ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਠੰਡੇ ਲਹੂ ਵਾਲੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਜਰਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿਪਕੂ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਦੋਵੇਂ ਸਿਧੀਆਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਪਾਸੇ, ਹੁਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਦਾਰਥਕ ਸਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ

ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦੇਵੀਰਾਈ ਵਜੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੜਕ ਗਈ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਬਹੁਤ ਨੇੜਿਓਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਧਿਐਨ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜੜ ਤੱਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ-2 ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵ ਅਵਿਆਵਿਹਾਰਿਕ, ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ, ਵੱਡੇ-ਭਾਸ਼ਣਕਾਰ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਕੱਲੇ ਚਾਨਾ ਘੜੇ ਨੂੰ ਤੇੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ।

ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ, ਤਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਿਆਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸਮਰਥਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੀਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ ਕੁਆਲਟੀ ਨਾਲ ਹੋਏ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਕੰਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਚਮਤਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵੇਖੇ, ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਸੁਹਿਰਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵੀ ਸੁਹਿਰਦ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੁਨਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਨੂੰ ਹੁਨਰ ਵਿਕਾਸ ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਕਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਯੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੈਈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਤੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਜਿੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਹੁਨਰ ਸਿਖਲਾਈ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਰਗਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਸਲਤਾ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਭਰ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕਠੇ ਛੂਹਦੇ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸੁਪਨੇ

ਦੇਸਤੇ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਹਫਤੇ ਨਵੀਆਂ ਪੇਸਟਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵੀ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲਿਆ। ਉਹ ਰੋਚਕ, ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਸਵੇਰੇ ਆਇਆ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦ ਵੀ ਲਿਆ। ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪੁਰਾਣੀ ਸਮੇਂ ਦੀ ਤੰਤਰ ਵਿਧੀ ਬਾਰੇ ਤਸਵੀਰ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗੀ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਜਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰਥਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਤੰਤਰ ਬਹੁਤ ਉੱਨਤ ਸੀ

ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜੀ ਅਤੇ ਸੈਰ ਸਪਾਟੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿਚ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਥੇ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੀਆਂ ਤਲ੍ਹਾਂ ਭੂਰੇ ਵਰਗੇ ਮੈਦਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਜੋੜ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੰਦਰ ਵਰਗਾ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸੈਰ ਸਨ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੰਪਲੈਕਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਗੁਫਾ ਵਰਗਾ ਸਥਾਨ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਤੁਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਤੇ ਗੁੰਮ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਖੇਜ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ ਵੇਖੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਸਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਕਮਰੇ ਕੁਝ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਸਨ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਮੰਦਰ ਕੰਪਲੈਕਸ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਛੱਤ ਹੇਠ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੇਠਲੀ ਕਤਾਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰ। ਉਥੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਤਦ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਅੰਦਰ ਆਈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ। ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਵੀ ਲਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਰਸੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਵੀ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਬੀਮਾ ਵਰਗੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਖਾਏ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ

ਹਲਕੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਚਲ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਉਥੇ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹਿੰਗਾ ਕਿੰਡਲ ਈ-ਰੀਡਰ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਬੈਗ ਦੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ, ਇਹ ਸੋਚਦਿਆਂ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਖੁੱਲੀ ਲਾਬੀ ਵਿਚ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਮਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਸੀ। ਉਥੇ ਇਕ-ਦੋ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸੀਮੈਂਟ ਬੈਂਚਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੈਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਸੂਟ ਵਿਚ ਦੋ ਕੋਮਲ ਆਦਮੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦਰੀ ਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸੀ। ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਨੇਰੇ ਰੰਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸੀ। ਹਲਕੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮੁਸਕਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਸੀ। ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੈਗ ਉਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਾਲ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਅੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਬੈਗ ਲੱਭ ਸਕੋ। ਉਹ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਏ, ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਇਕ ਪੇਗ ਫੜ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੀਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਾਤਾਰ ਇਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਵੀ ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਕ ਪੈਂਗ ਲਗਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਤਾਰ ਕਾਮਪਲੇਕਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਵੇਖੀ ਗਈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਮਠਿਆਈਆਂ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਇਕ ਮਿੱਠੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ। ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਉਥੇ ਖੜ੍ਹੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਦੇਸਤ ਮਿਲੇ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਵੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਪੈਂਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹਰ ਕੋਈ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਇਕ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਬਣੇ ਕੰਕਰੀਟ ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਫੂਹਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸਜਾਏ ਗਏ ਰੱਥ ਉੱਤੇ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਝਾਂਕੀ ਲੈ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਭੜਕ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਰਮ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ

ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਮੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪੂੰਝ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਰੋਣ ਦੇ ਵੱਜੋਂ ਅਜੀਬ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਵਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਅਜੀਬ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਸੜਕ ਤੇ ਪਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਂ ਦੇਵੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਭਗਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਮੱਧਮ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਭੜਕ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਸੀਧਾ ਉੱਪਰ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਮਾਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੱਚਾ ਮਿਮਿਯਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦੂਸਰਾ ਹੱਥ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖੰਜਰ ਫੜ ਕੇ ਸਿੱਧਾ ਹੇਠਾਂ ਸੀ। ਉਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮਾਂ ਦੇਵੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੁਕਾਨ ਵੱਲ ਪਰਤਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਾਂ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵੇਖ ਸਕਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਥੇ ਇਕ ਉਜਾੜਿਆ ਹੋਇਆ ਧੜ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਿਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਲਹੂ ਸੀ। ਪਰ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ ਕਿਡ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਦੇਵੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਲਾਰਮ ਵੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੁਪਨਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।

ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉੱਨਤ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਖਾਸਕਰ ਕਾਲੀ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਾ, ਵਿਭਚਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੁਕਸ ਵੀ ਸਨ, ਖਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਤੰਤਰ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇਸਲਾਮ ਵੀ ਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਤਿਵਾਦੀ ਤੰਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਕੱਟੜ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਰਬਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ, ਪਰੰਤੂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪ੍ਰਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦੇ ਤੰਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਆਪਣਾ ਤਜੁਰਬਾ

ਉਸਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੰਤਰ ਵਿਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ. ਉਸਨੇ ਦੂਸਰੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਹ ਕੰਮ ਇੱਕ ਅਦਿੱਤ ਭਾਵਵਾਦੀ / ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕੀਤੇ. ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੈ. ਇਹ ਤੰਤਰ ਸਿਸਟਮ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ

ਇਹ ਤਾਂਤਰਿਕ ਪੋਸਟ ਤੰਤਰ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਗੁਰੂ ਓਸ਼ੋ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵੈੱਬ ਪੋਸਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਕੱਲ ਹਰ ਪਾਸੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੇਤਰ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾ। ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ ਰੈਡੀ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਕਤਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਤਾਜ਼ਾ ਉਦਾਹਰਣ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਵ ਵਿੱਚ ਇਕ ਕਨਿਆ ਦਾ ਰੇਪ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਜਲਾਉਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ, ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਅਸਲੀਲਤਾ, ਅਸੁੱਧਤਾ, ਵਿਭਚਾਰ ਅਤੇ ਪੋਰਨ ਨਾਲ ਭਰੀ ਜਨਤਕ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਡੀਓਵਿਡੀਓ ਸਮੱਗਰੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਨਸੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਨਸਿਕ ਪਹੁੰਚ/ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਕਿਸਮ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਤੇ ਤਾੰਤ੍ਰਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਜਿਹੜੀ ਲਿੰਗ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਤੰਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸਲ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਤਾਂਤਰਿਕ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੰਤਰ ਲਿੰਗ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ, ਜਦੋਂ ਸਰੀਰਕ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹਰ ਥਾਂ ਫੈਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ? ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਤੰਤਰ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂਤਰਿਕ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਹੀ ਉਜਾੜਾ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਖਾਲੀ ਮਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਉਲਟਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਚੌਥਾ ਕਾਰਨ ਅਸਲ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵੀ ਖਾਲੀ ਮਨ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਗੀ-ਫਕੀਰ ਖਾਲੀ ਬੈਠਦਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਬਧੇਰੇ ਡਰ ਜਾਂ ਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਜੁਰਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਰ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਰੁਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਧੇਰੇ ਮਾਨਵਤਾਪੂਰਨ ਹੈ। ਕੋੜੀ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਡਰੋਂ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਮਿਟਾਏ ਜਾ ਸਕਣ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤਿੱਖੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅਪਰਾਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੇਧ ਮਿਲਦੀ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੁਰਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂਤਰਿਕ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਪਣਾ ਕੇ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ

ਬੇਸ਼ਕ ਤੰਤਰ ਬਾਹਰੋਂ ਸੈਕਸ-ਫ੍ਰੀਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੰਤਰ ਪੋਰਨ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਿਨਸੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜਿਨਸੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਮ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ। ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਗੂੜ੍ਹਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਜਿਸਮੀ ਵਾਸਨਾ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਏਕਾਪਟਨੀਵਰਤ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਨੈਤਿਕਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਤਾਂਤਰਿਕ ਸਾਥੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ-ਪਾਰਵਤੀ ਦੀ ਜੋੜੀ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਕੇ

ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀਰਜ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, **ਮਾਹਵਾਰੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਗਰਭ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਵਧੀ (ਮਾਸਿਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 7**

ਅਤੇ ਆਖਰੀ 7 ਦਿਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਮਾਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੀਰਜ ਨਿਕਾਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾੜ੍ਹਕ ਸੇਕਸ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਬਲਕਿ ਵੀਰਜ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੀਰਜ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਸਟਰੇਵਰਟ ਅਤੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਭਾਈਵਾਲ/ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵੈਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ (ਸੱਪ) ਦਾ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਆਦਤ ਦੁਆਰਾ ਮਜਬੂਰ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ ਵੀਰਜ ਨਿਕਾਸੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬੁਝਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਬਾਹਰਲੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਮੋਹ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਪਰ ਵੱਲ (ਦਿਮਾਗ) ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਜਾਵੇ। ਤਾਤਰਿਕ ਸੈਕਸ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਵੀਰਜ ਦੀ ਬਚਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਨਤੀਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ਕ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਐਕਸਟਰੇਵਰਟ (ਸੱਪ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਹੈ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਤੁਰੰਤ ਯੂ-ਟਰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਕਾਰਾਤਮਕਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ (ਸੱਪ ਦਾ ਮੂੰਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਸਾਥੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ-2 ਵੀਰਜ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ-2 ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪੱਧਰ/ਅਸਰ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵੀਰਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ

ਇਹ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਤੱਤਰ ਗੁਰੂ ਓਸ਼ੋ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭੋਗ ਤੋਂ ਸਮਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਹੈ। ਇਥੇ ਸਮਾਧੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਧਿਆਨ ਜਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਜਾਗਰਣ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਯੋਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਸੈਕਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਰਿਸ਼ੀ-ਭਿਕਸ਼ੂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਯੋਗੀ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ।

ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੈਦਿਕ ਸਭਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਭਿਆਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਧੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਨਸੀ ਹਿੰਸਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਜੋ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਸੈਕਸ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ

- 1) ਸਰੀਰਵਿਗਿਆਨ ਦਰਸ਼ਨ- ਇੱਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੰਤਰ (ਇੱਕ ਯੋਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਕਥਾ)
- 2) ਕੁੰਡਲਨੀ ਰਹਸਯੋਦਘਾਟਿਤ- ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਕਯਾ ਕਹਤਾ ਹੈ
- 3) ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਗਿਆਨ – ਇੱਕ ਆਧਿਆਤਮਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੱਪ ਵਰਗੀ

ਦੇਸੇ, ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੱਪ-ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਇੱਕ ਮੇਲਾ ਸ਼ਰਵਣ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬੁੱਤ ਆਦਿ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸੱਪ ਦੀ ਦਿਲ ਛੂਹਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਰੰਗੀਨ ਤਸਵੀਰ ਦੀਵਾਰ ਤੇ ਪੇਂਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਸੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫਣ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣੂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਲੱਗੀ। ਉਥੇ ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਨੰਦ ਲਿਆ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਰਹੱਸਮਈ ਬੁਝਾਰਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਸੱਪ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਾਰਾਇਣ (ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ) ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਰੂਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਭਰਮ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਵਰੂਪ ਨਾਗ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨਾਗ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ

ਮੈਂਯੋਗੀਂਦਿਆਦੇਟਕਾਮ(yogaindia.com) ਦੀ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਪ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇ ਮੂਲ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬੈਠਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਮਤਲਬ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਇੱਕ ਉਭਾਰੇ ਸੱਪ ਵਰਗੀ ਦਿਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਾੜੀ ਦੀਆਂ ਸਨਸਤੀਆਂ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਜਰਾ ਉਸ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਿੰਗ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੰਡਕੋਸ਼ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾ ਰਿੰਗ / ਕੇਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਬਾਹਰ ਦੂਜਾ ਚੱਕਰ ਮਾਸ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਚੱਕਰ ਹੱਡੀ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਾਲ ਜੁੜਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਉਭਾਰਿਆ ਸੱਪ ਹੇਠਲੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਡ / ਮੋੜ ਰਖਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ (ਨਾਭੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ)। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਉਭਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਮੋੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਪ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਰ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਸਿਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸੰਘਣਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਨਾੜੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੱਪ ਵਰਗੀ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਨਾੜੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾ ਪਾਈ ਜਾਏਗੀ। ਨਾੜੀਆਂ ਵੀ ਸੱਪ ਜਾਂ ਰੱਸੀ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਵਜਰ ਦੀ ਨਾੜੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ ਸਮਝੋ। ਇਹੋ ਅੱਧਾ ਚੱਕਰ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਸਵੱਧੀਥਨ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸੰਵੇਦਨਾ ਖੇਤਰ (ਜਿੱਥੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਸੱਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਚੱਕਰ / ਕੁੰਡਲ / ਚੱਕਰ ਹੈ। ਆਸ ਪਾਸ ਦੀ ਨਾੜੀਆਂ ਵੀ ਉਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਸੱਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਘਿਰਾਓ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਘੇਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨਾੜੀ ਸੈਕਰਲ ਪਲੇਕਸ / ਨਸਾਂ ਦੇ ਨੈਟਵਰਕ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੈਕਰਲ ਪਲੇਕਸ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਸੱਪ / ਸਪਨੀਲ ਕੋਰਡ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਰ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਲੰਬਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ, ਪੇਟ ਵੱਲ ਟੋਏ ਵਿਚ ਇਕ ਮਰੋੜ ਹੈ। ਮੋੜ ਦੀ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੱਪ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੱਪ/ਹੂਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ / ਸੱਪ-ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚੱਕਰ ਦੇਵ ਸ਼ੀਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ

ਇੰਨੀ ਡੂੰਘੀ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੇਕਸੁਅਲ ਖੇਤਰ ਸੰਘ ਦੀ ਚੌੜਾਈ ਵਰਗਾ ਸੰਘਣਾ, ਗੋਲਾਕਾਰ ਅਤੇ ਪਰਤਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਵਜਰ / ਪੂਛ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਪ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂ/ਟਰਿੰਗ ਪੁਆਇੰਟ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੱਤ ਚੱਕਰ ਹਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਧਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਥੇ ਵਧੇਰੇ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਵਜ੍ਹ ਦਾ ਸਿਖਾ ਬਿੰਦੂ ਮੁਲਾਧਰਾ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਵਧੀਥਨ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ (ਵਜਰ) ਸੱਪ ਦੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਗੁਥੇ ਹੋਂਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ' ਤੇ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਵੱਧੀਥਾ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਸੱਪ ਦਾ ਉਠਾਣ ਲਗਭਗ 90 ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਕੋਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਪ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਘੁਮਾਵ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਬਿੰਦੂ ਪਿਛਲੇ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਤੇ ਹੈ। ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਸੱਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਵਿਸੁਧੀ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸੱਪ ਦੇ ਸਿਰ ਨੇੜੇ ਮੋੜ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰ ਸੱਪ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਰ ਪਿਛਲੇ ਵੱਲ ਦੇ ਆਗਿਆ ਚੱਕਰ ਉਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸਾਰੇ ਦਿਮਾਗ / ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਸਿਖਰ, ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਸਤਹ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ; ਇਹ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਮਾਰਧਰਾ/ਬ੍ਰਹਮਰੰਧ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਉਥੇ ਦੇਵ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਫਾਨਾ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਸਾਰ (ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਭਾਗ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੱਧ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੇ ਬੀਚ ਵਾਲੇ ਸਿਰੇ/ਹੂੜ ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ- ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਾਗ ਨਾਲ ਅਭਿਆਸ ਦੌਰਾਨ

ਮੈਂ ਉਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਨ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਨਾਗ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਸਦੀ ਪੂਛ / ਵਜ੍ਹਾ ਸ਼ਿਖਾ 'ਤੇ ਉਭਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੱਪ ਵਰਗੀ ਹਿਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਫੱਣ / ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ' ਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨ ਵਿਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਉੱਤੇ ਲਗਜ਼ਰੀ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਕੱਠੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਭਾਵਨਾ ਮਿਲੀ ਜਿਵੇਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਗ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਜਾ

ਸੱਪ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਸੱਪ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਪ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ, ਦੇ ਸੱਪ ਇਕੱਠੇ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇ ਦਾ ਤਾਂਤਰਿਕ ਜੋੜਾ ਯੈਬ-ਯਮ/ਯਬ-ਯਮ ਆਸਣ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਨਾਗ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਂ ਸੱਪ ਬਣ ਕੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਉਹ ਸੱਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਨਾਗ ਦੇ ਸਰੀਰ / ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਸੱਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੱਪ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ।

ਨਾਗ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਨਾਗ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਯੋਗੀ ਵਜਰ ਨੇ ਸੱਪ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿੱਧੇ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੱਪ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਵਧੇਰੇ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੱਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਧਰਤੀ

ਇੱਕ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ / ਮਲਟੀ-ਹੁਡਡ ਸੱਪ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ / ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਸਥੂਲ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਰੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੰਤਰ ਹੈ।

ਸੰਵੇਦਨਾ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਆਰੋਪਣ

ਹਰ ਸਰੀਰਕ ਸਨਸਨੀ ਨਾੜੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ / ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਲੇਪ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤੀਬਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦਮਈ ਸਨਸਨੀ ਵਜਰ-ਸਿਖਾ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੁਲਾਧਾਰ ਵਿਚ ਸੌਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੁਲਾਧਾਰ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਵਜਰ-ਸਿਖਾ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇਵੇਂ ਇਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਮ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਉਥੇ ਸੌਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਥੇ ਜਾਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਜਾਗਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਲਿਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਗ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਛ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਦਬਾਈ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਜਰ ਤੋਂ ਸੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੀਰਜ ਨਿਕਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਜਰ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਪ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਾਜਰਾ ਸਿਖਾ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਬਾਰ -2 ਜਿਨਸੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਘੁੰਮਦੀ। ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਜਿਨਸੀ ਖੇਤਰ (ਜੇ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸੱਪ ਦੇ ਭੂਮੀ ਦੇ ਢੇਰ / ਘੜੇ ਵਰਗਾ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ ਹੈ) ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਡੁੱਬਿਆ / ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿੱਧੇ ਸਿਖਰ/ਹੂੜ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀਰਜ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਲਈ ਵਾਜਰਾ ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ / ਅੱਗੇ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੁਆਰਾ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਥਲੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸ਼ਬਦ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੁੰਡਲੀ / ਕੋਇਲ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਭਾਵ, ਕੋਇਲ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਇਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ - ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਦੇਸਤੋ, ਕੋਰਾ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਜਾਗਰਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਕੀ ਹੈ? ਉਹੀ ਉੱਤਰ ਬਾਰ -2 ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਕ ਵੈਬਸਾਈਟ ਪੋਸਟ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਕੋਰਾ ਤੋਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਇਹ ਅਸਲੀਯਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਧਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਾਗਰਣ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਗਹਿਰਾਈ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਹ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਰੂਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਹੈ। ਰੂਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਵਿਅਕਤੀ (ਗੁਰੂ, ਦੇਵਤਾ, ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਦਿ ਜਾਂ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਵੀ) ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਭਾਵ ਇਥੇ ਹੈ, ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਰੰਕਾਰੀ

ਅਤੇ ਹਨੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਪ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਹਨੇਰਾ ਰੱਦੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਹ ਭਰਮ ਜਾਂ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਂ ਭਰਮ ਦੁਆਰਾ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਿੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰੂਹ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਕੋਈ ਦਵੰਦਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਦਵੈਤ-ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਸਮੇਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਰੂਹ ਵੀ ਰੋਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਗਨੀ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਲਾਟ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਰੂਹ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਜਰਬੇ / ਪਦਾਰਥ ਤਦ ਵੱਖਰੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੇਸ਼ਕ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੱਲ ਕਿੰਨਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਛੋਟੀ ਲਾਟ ਆਪਣੇ ਵਰਗੀ ਕਿਵੇਂ ਦਿਖ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏਗੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਰੂਹ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਯੋਗਸਾਧਨਾ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸਫੋਟਕ ਦਬਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀ ਡਰ ਜਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਥੱਲੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦਿਮਾਗ ਬਹੁਤ ਥੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਆਦਮੀ ਥਕਾਵਟ ਕਾਰਨ ਵੀ ਲੇਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨੰਦ, ਅਦ੍ਰਿਤ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਡੁਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਨ ਇਕ ਸਿਫਰ ਵਰਗਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ ਹੋਏ ਦੇ ਅਸਲ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਦੀ ਅਵਧੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ, ਮਨੋਬਲ, ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ, ਉਮਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਤਬੇ ਆਦਿ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਬਾਰੇ ਭੰਬਲਭੂਸਾ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣੇਥਨ/prana-rising (ਕੁੰਡਲਨੀ ਉੜ੍ਹਾਨ/ਰਾਈਜਿੰਗ) ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਲਝਣ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਕੁਦਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਯਾਦ ਜਾਂ ਚਿੰਤਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਪੱਧਰ/level ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਆਮ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਚਢਾਵ/prana-rising ਵਿਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਜਾਗਰਣ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣ-ਚਢਾਵ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਨਿਰੰਤਰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ (ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦਿਨਾਂ ਤਕ) ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਇਕ ਮਿੰਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਸਧਾਰਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣ-ਚਢਾਵ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਧਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਾਨਸਿਕ ਸਦਮਾ/trigger ਜਾਂ ਉਤੇਜਕ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਗਰਣੀ ਦੇ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣੀ ਸਿਰਫ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਚਢਾਵ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਕ (ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ) ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਣੇਥਨ/ਪ੍ਰਾਣ-ਚਢਾਵ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਵਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਪੋਸਟ ਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

There is no fundamental difference between Prana rising and Kundalini awakening. Only the different level of expression is the difference between the two. That is why many over ambitious people recognize their Prana rising as Kundalini awakening.....

[Prana rising as the start of Kundalini Awakening](#)

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੈੱਬਪੇਜ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਅਸਲ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

All experiences were appearing as if equal, unchanging and complete. My personal ego was fully dead. I got suspicion of my health. I had no feeling of my own personality. I was as if in the form of a personality of Kundalini and non-duality only....

[Premyogi vajra describes his kundalini awakening experience in his own words as following](#)

ਅਗਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਦੱਸਾਂਗੇ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗਰਣ ਲਈ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ 5 ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦਿਲ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੜ੍ਹੋ.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਛੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਕ- ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਗਰਣ ਸਭ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ!

ਦੇਸ਼ੇ, ਮੈਂ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਇਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਇਕ ਅਜੀਬ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜਟਿਲ ਵੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਦੱਸਾਂਗੇ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪੰਜ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਧਿਆਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿਮਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਚਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਡਵਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਤਮਕ ਗੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿਮਰਨ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕੇਵਲ ਯੋਗਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਵੈਤ ਭਾਵਨਾ (ਕਰਮਯੋਗ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁੰਡਲਨੀ ਧਿਆਨ ਵਧੇਰੇ ਵਿਹਾਰਕ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮਾਨਵਤਾ ਤੋਂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤਾਂਤਰਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚੱਕਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਚੱਕਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਪ੍ਰਾਣ ਸ਼ਕਤੀ (ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ) ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ./ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਯੋਗਾ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਜਿੰਦਗੀ-ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਾਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਨਾਲ, ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੇਠਾਂ ਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਜਾਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੁੰਦੀ। ਪ੍ਰਾਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਤੋਂ ਸਮਾਜਿਕਤਾ, ਅਦ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ ਲੋਕ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੀਆਂ ਨਾਲ ਰਾਜ-ਕਾਜ/ਰਾਜ-ਨਿਯਮ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਅਕੇਲੇਪਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਣ ਜੇੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਤੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਚਿਤਰ ਜਲਦੀ ਜਾਗਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਯੋਗਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਾਣ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਗ ਗਈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਇੰਦਰੀ-ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ ਅੰਤਰ-ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਜੇਇੰਦਰੀ-ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਮੂੰਹ ਬਾਹਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਜਿੰਦਗੀ-ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੇਲੇ ਅਤੇ ਗੂੰਗੇ ਬਣੇ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਲਝਣਾ।

ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰ ਦੁਨਿਆਵੀਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਇਕਾਂਤ ਵਿਚ ਯੋਗਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਅਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਦ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਖੈਰ ਤੰਤਰ ਨੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀ ਜਿਹੜੀ ਤਾਕਤ ਦੁਨਿਆਵੀਤਾ ਵਿਚ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਜੀਵਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਤੰਤਰ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜੀਵਨ ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗਾ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਯੋਗਾ ਕੀਤਾ, ਘਟੇ ਘਟ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਘਟੇ ਘਟ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਬਚੀ ਸੀ, ਜੇ ਉਸਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗਣ ਦੀ ਗਤੀ (escape velocity) ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧਾਰ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉਠਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ/ਪ੍ਰਾਣ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਚਾਅ ਨਾਲ ਜਿੰਦਗੀ-ਸ਼ਕਤੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੰਤਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗਰਣ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰਿੱਗਰ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਜੇਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਾਤ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਦਮਾ / ਟਰਿੱਗਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਵੀ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਟਰਿੱਗਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਗੁਰੂਭਾਈ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਯੋਗੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ / ਸਮਾਰੋਹ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਟਰਿੱਗਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਵੱਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਾਗ ਪਵੇ। ਜੇ ਉਹ ਟਰਿੱਗਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਕਸ ਭਾਗ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਛੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁੰਡਲੀਨੀ-ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਅਸਲ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਲਿੰਕ ਤੇ ਜਾਓ।

[Premyogi vajra describes his kundalini awakening experience in his own words as following](#)

ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਹਰ ਬਣਨ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਸਿਰਫ ਤਾਤਰਿਕ ਸੈਕਸ਼ੁਅਲ ਯੋਗ/ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਾਲੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹਰੇਕ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੈ

ਇਹ ਤਾਤਰਿਕ ਪੋਸਟ ਤੰਤਰ ਦੇ ਆਦਿਵੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਗੁਰੂ ਓਸ਼ੋ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਾਤਰਿਕ ਵੈੱਬ ਪੋਸਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤਾਤਰਿਕ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੇਸ਼ਤੇ, ਇਸ ਪੋਸਟ ਸਮੇਤ ਦੋਵੇਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਪੋਸਟਾਂ ਇਕਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਾਹਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੌਖਾ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਫਲਦਾਇਕ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਵਿਧੀ ਹੈ।

ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿਚ, ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਛੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਕਾਰਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਾਤਰਿਕ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਧਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਵਾਜਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਜਰਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਵਾਜਰਾ-ਸਿਖਾ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਾਜਰਾ-ਸਿਖਾ ਉਹ ਮੁਲਾਧਰਾ ਚੱਕਰ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਵਾਜਰਾ ਸੁਸਤੀ ਨਾਲ ਲਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਾਜਰਾ ਸਿਖਾ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਰਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਲਾਧਰਾ ਚੱਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਵਾਜਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਲਾਈਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵਾਜਰਾ-ਸਿਖਾ ਦੀ ਤੀਬਰ ਸਨਸਨੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਤਾਤਰਿਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਯਬ-ਯੂਮ (yab-yum) ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਾਜਰਾ ਸਨਸਨੀ ਕਮਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੋਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਵੀਰਜ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਭੱਜਦੀ। ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਛੂਹ ਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਭੋਗ ਨਾਟਕ ਦੌਰਾਨ ਵਾਜਰਾ ਸੰਵੇਦਨਾ ਸਿਖਰਾਂ ਤੇ ਲਿਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗ-ਬੰਦਸ਼ਾਂ/ਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚਾ

ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਨਸਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਤੇਜ਼ ਭੜਕਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਾਜਰਾ ਆਰਾਮਦਾਇਕ/ਸੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀਰਜ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰ - 2 ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚਲੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜੀਵਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣੇਥਾਨ ਜਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਉਥਾਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨਖੰਗ ਦਾ ਮਿਸਰ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਲਾਈਟੇਰਿਸ ਇਕ ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਵਾਜਰਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜਿਨਸੀ ਭਾਵਨਾ/ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੰਮ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਿਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਾਈਟੇਰਿਸ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਸਿਖਰ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਨਸਨੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਜ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਜਿਨਸੀ ਪੂਰਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤਾੌਤ੍ਰਕ ਯੋਨ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ/ਪ੍ਰਾਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ

ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਿਨਸੀ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਚਮਕਣ ਅਤੇ ਭੜਕਣ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਥੇ ਜੀਵਨ/ਪ੍ਰਾਣ ਖੁਦ ਹੀ ਭੜਕਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਲਿਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਜੀਵਨ/ਪ੍ਰਾਣ ਵੀ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੈਕਸੁਅਲ ਯੋਗ (ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀਕਰਨ

ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜੀਵਨ/ਪ੍ਰਾਣ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ ਦੋਵੇਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਹਤਮੰਦ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਤਨ ਅਤੇ ਮਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਰਲੇਪਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਨੀਆ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਚੈਨੀ/ਲਾਲਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ/ਪ੍ਰਾਣ ਜੋ ਸੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਭੜਕਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਰਜ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਵਧਾਈ

ਜੇਸੈਕਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀਰਜ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਜੇ ਵੀਰਜ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਕਿਵੇਂ ਪਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਯੋਨ ਯੋਗ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਯੋਗਾ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਗਰ ਨੂੰ ਤਾਕਤ

ਸੈਕਸੁਅਲ ਯੋਗਾ ਟ੍ਰਿਗਰ ਪ੍ਰਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗਾ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮਾਮੂਲੀ ਟ੍ਰਿਗਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਟ੍ਰਿਗਰ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਛੇ ਕਾਰਕਾਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ (ਜਿਨਸੀ ਯੋਗ/ਯੋਨ-ਯੋਗ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ) ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁੰਡਲੀਨੀ-ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਅਸਲ-ਸਮੇਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਲਿੰਕ ਤੇ ਜਾਓ।

[Premyogi vajra describes his kundalini awakening experience in his own words as following](#)

ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਤੋਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਮਤਿਆਂ ਦੀ ਪੈਦਾਈਸੁ ਭਗਵਾਨ ਨਾਰਾਇਣ (ਵਿਸ਼ਨੂੰ) ਦੇ ਨਾਭੀ ਕੰਵਲ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ (ਬ੍ਰਹਮਦੇਵਾ) ਦੀ ਪੈਦਾਈਸੁ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ . ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ.

ਦੇਸ਼ਤੇ, ਇਸ ਹਫਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੇਖਕ-ਬਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਫ਼ਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ, ਸੱਚੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਮਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵੀ ਇਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਧਰਮਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਧਰਮੀਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ, ਇਸ ਨੂੰ ਜੜ ਤੋਂ ਉਖਾੜ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਏਕਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸਲਾਮਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣਨ ਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੁਪਨਾ ਇਸ ਦੀ ਜੀਵਤ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ (ਈਸਾਈਅਤ ਸਮੇਤ) ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ, ਹਿੰਦੂ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਮੁਹਿੰਮਾਂ (ਏਜੰਡਾ) ਦੀਆਂ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਜੀਲ ਇਮਾਮ (ਆਈਆਈਟੀ ਦੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਤੇ ਜੇਐਨਯੂ ਵਿੱਚ ਪੀਐਚਡੀ ਸਕਾਲਰ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕੁੰਡਲਨੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਸ ਦੇ ਧੁਰੇ ਵਿਚ ਹੈ। ਪੂਰਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੱਥ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ-ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਗਿਆਨਕ ਆਪਸੀ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੇ।

ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ / ਨਾਰਾਇਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਤੇ ਸੌਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਵਰਗੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲੀ) ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਰਾਇਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਰਾਇਣ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸੁਵਰ, ਮੱਛੀ, ਕੱਛੂ, ਦੇਵਤਾ, ਪ੍ਰੇਮੀ, ਮਾਸਟਰ ਆਦਿ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ।

ਰਚਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ / ਬ੍ਰਹਮਦੇਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਮੈਕਰੋ-ਮਨ / ਬ੍ਰਹਿਮੰਡੀ ਮਨ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਰਚਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਕਲਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਤੇ/ਸੰਕਲਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਮਤਾ/ਸੰਕਲਪ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਕਾਰਜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕੇਵਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਪਿੱਛੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੁਰੂ, ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਦਿ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਆਦਿ ਦਾ ਅਕਸ/ਰੂਪ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਾਈ ਮਾਨਸਿਕ ਚਿੱਤਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਆਰਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗੀ (ਕੁੰਡਲਨੀ) ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਨਾਭੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕਈ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ, ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਕਲਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਬ੍ਰਹਮਾ (ਸੰਕਲਪ-ਰੂਪ) ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੁਰਾਣਾਂ ਨੇ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

only indicative image (ਕੇਵਲ ਸੰਕੇਤਾਤਮਕ ਚਿੱਤਰ)

ਕੁੰਡਲਨੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਲੇਖਣੀ ਕਲਾ/ਹੁਨਰ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ, ਅਨੁਭਵ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਦੇਸ਼, ਲੇਖ ਲਿਖਣਾ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਤੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਉਹ ਗੈਰ-ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿਰਫ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕ ਉਲਟ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਧੀਆ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਲਾਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੱਖਾਂ ਆਮ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਚਾਹਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਬਲਕਿ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਚਾਹਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂਆਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੇਲਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੈਡੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਠਕ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ 100-200 ਪਾਠਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ ਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਮੈਂ ਉਸ ਲੇਖ ਲਈ ਇੱਕ ਲੋੜਵੰਦ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵੀ ਸੀ, ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਲਾਭ ਮਿਲਿਆ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਕਾਰਾਤਮਕ, ਜਨੂੰਨ, ਮਿਹਨਤੀ ਅਤੇ ਮਾਨੁਖਵਾਦੀ ਬਣ ਗਈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲੇਖ ਦਾ ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਖਕ ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਾਭਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੀਂ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ

ਕੁੰਡਲਨੀ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਵਾਧੂ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁੰਡਲਨੀ' ਤੇ ਖਰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰਥ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਜੋੜੇ ਵਿਚਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਜ਼ੂਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਰਾਮ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਨਵੇਂ, ਸੁੰਦਰ, ਵਿਹਾਰਕ, ਅਨੁਭਵੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ, ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਲੇਖ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਲੇਖਕ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਜੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਤਿੱਖੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਘਬਰਾਹਟ, ਬੇਚੈਨ, ਤਣਾਅਮੰਦ ਅਤੇ ਉਲਝਣਮੰਦ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਥੱਕਿਆ ਜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਥੋੜਾ ਚਿੜਚਿੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਰੇਖਾ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤਾਜ਼ਗੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਲੇਖਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੁਕਿਆ ਰਹਿ ਕੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਬੈਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨੀ-ਸ਼ਕਤੀ / ਪ੍ਰਾਣ-ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਪਾਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਲਿਖਣ ਵਿਚ ਕਮੀ ਜਾਹਿਰ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲੇਖਕ ਆਪਣਾ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਬੈਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਸ ਲਈ ਦਵਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੇ ਖੂਨ ਦੇ ਗੇੜ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਖੂਨ ਦਾ ਗੇੜ / ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜੀਵਨ/ ਪ੍ਰਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੀ ਦੌੜ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਕਸਰ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਮਨ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸਵੈਇੱਛੁਕਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਡਵਾਈਟਾ/non-duality ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੇਖਕ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਪ੍ਰਸਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਨ

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਠਕ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਖੁਦ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਸ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਲੇਖਕ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੂਸਰੇ ਮਨ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨ / ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗਾ ਨਾਲ ਏਡਾ, ਪਿੰਗਲਾ, ਸੁਸੁਮਨਾ ਨਾੜੀਆਂ ਨੂੰ; ਚੱਕਰ, ਅਤੇ ਅਦਵੈਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੈਦਾ

ਕਰਦੀ ਹੈ

ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਮੁਬਾਰਕਾਂ। ਇਹ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਪੋਸਟ ਤੰਤਰ ਦੇ ਆਦੇਵ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਗੁਰੂ ਓਸ਼ੋ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ।

ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਵੈੱਬ ਪੋਸਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੁਤੰਤਰ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਅਤੇ ਲਿੰਗਵਾਦ ਦਾ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਕੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਤੀ ਦੇ ਕੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰਸਤੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾੜੀਆਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਵੈਤ ਭਾਵਨਾ ਆਪ ਇਸ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਵੈਤ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿਚ ਦੋ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਸੱਪ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਨਬਜ਼ ਹੈ।

ਉਥੇ ਦੋ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਇਕੋ ਆਸਣ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਸੱਪ ਨਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੱਪ ਮਾਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰੂਪ ਕੇਵਲ ਉਸਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉਭਰੇ ਸੱਪ ਦੀ ਦਿਖ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਦਿਮਾਗ ਸਮੇਤ ਪਿਛਲੇ (ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ) ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਪਿੱਠ ਸੱਪ ਵਰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ (ਸਨਸਨੀ) ਇਸ ਸੱਪ ਦੇ ਸਰੀਰ (ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਤੇ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਵੀ ਹੋਰ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਜੇਸ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਕ ਸੱਪ ਇਕ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਰਗਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸੱਪ ਇਕ ਹੋਰ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਰਗਾ। ਮਰਦ ਪ੍ਰੇਮੀ ਔਰਤ ਦੇ ਮੂਲਧਰਾ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਲਧਰ ਚਕਰੀਆਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਨਬਜ਼ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੂਲਧਰ ਚੱਕਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚਲੇ ਕ੍ਰੋਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਬੈਰਾਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਸੁਮਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਰ ਸੱਪ ਨੂੰ ਪਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਮਾਦਾ ਸੱਪ ਨੂੰ ਐਡਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਰਦ ਪ੍ਰੇਮੀ

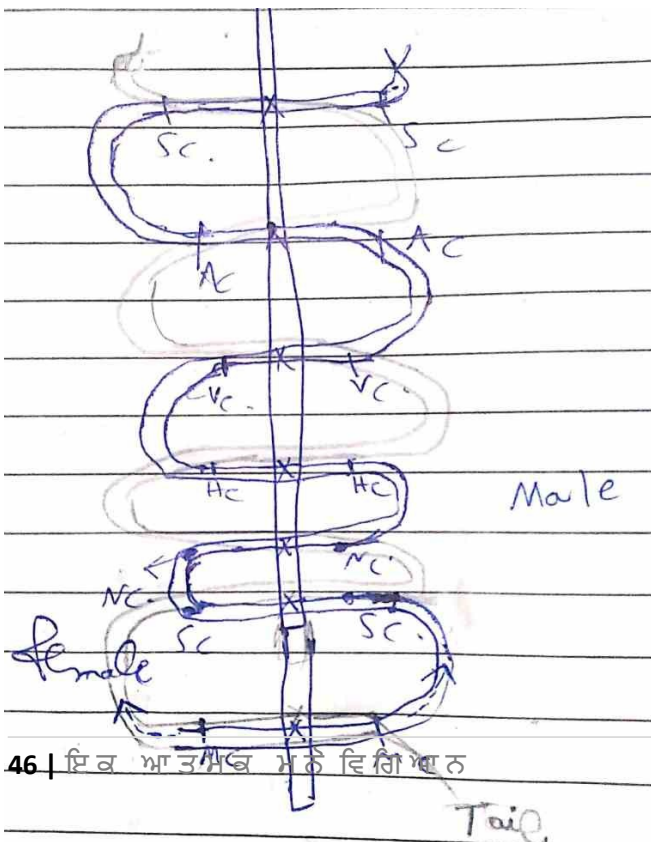
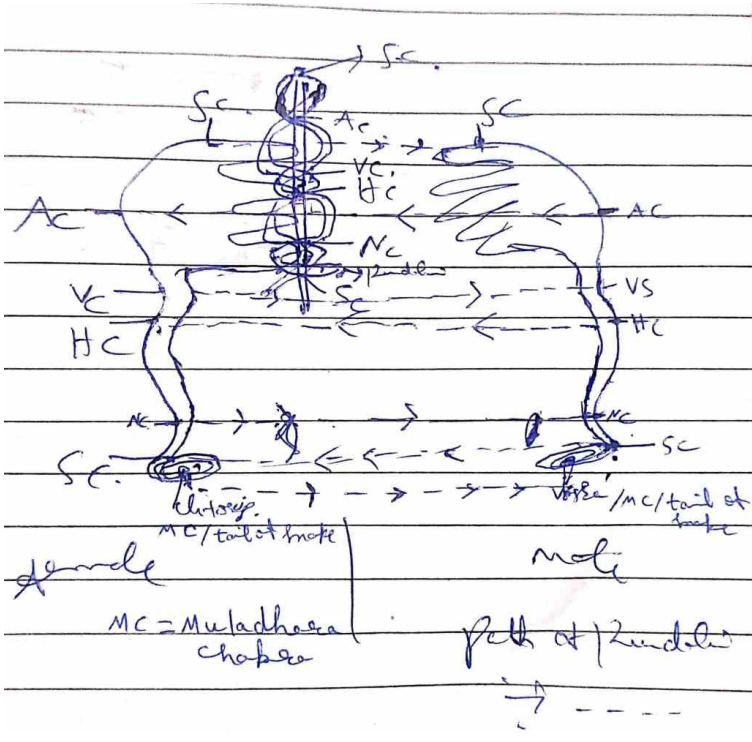
ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਧਿਸਥਾਨ ਚੱਕਰ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਦਾ ਤਾਤ੍ਵਿਕ ਦੇ ਸਵਾਧਿਸਥਾਨ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਸਵਾਧਿਸਥਾਨ ਵੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਦਾ ਦੇ ਸਵਾਧਿਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਤੇ ਬਿਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਏਡਾ ਵਿਚ ਮਨੀਪੁਰ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਿੰਗਲਾ ਦੇ ਮਨੀਪੁਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਗਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੁਸ਼ੁਮਨਾ ਦਾ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਖੁਦ ਹੀ ਦੋਵੇਂ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਸਹਿਸਰਾ ਚੱਕਰ ਤਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮਾਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਦੋ ਸੱਪ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਸਹਸ੍ਰਸਾਰ ਤਕ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ।

ਕੈਂਡਿਯੂਸੀਯਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤਾਤ੍ਵਿਕ ਸੈਕਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਿਚ, ਦੋ ਸੱਪ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿੱਧਾ ਥੰਮ੍ਹ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਪਰ ਖੰਭ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਖੰਭ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਸਹਿਸਾਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਜਾਗਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਲ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਉੱਡਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਲਮ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਟੇਪਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਨੁਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਸੱਪ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਅਤੇ ਪੈਰਾਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਅੰਗਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਲਿਤ ਸਾਂਝ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ

ਏਡਾ ਨੂੰ ਪੈਰਾਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਨਰਵਸ ਸਿਸਟਮ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਦਰ, ਸ਼ਾਂਤ, ਪੈਸਿਵ ਅਤੇ ਜਨਾਨਾ ਹੈ। ਪਿੰਗਲਾ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਪੈਰਾਸਿਮਪੈਥੇਟਿਕ ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਦਿਮਾਗੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਰਜੀ, ਗੰਡੀ, ਭੜਕੀਲੀ, ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਦਵੈਤ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਕ ਕਾਰੀਗਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾੜੇ ਮੌਸਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਅਡਵੈਤ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮੌਸਮ ਦੇ ਬਦਲਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ (ਸਰਦੀ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਸਮੇਤ) ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਦੇਸ਼, ਇਸ ਸਾਲ ਮੌਸਮ ਨੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਕੜਕੇ ਦੀ ਠੰਡ ਦਾ ਬਾਰ -2 ਹਮਲਾ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅ ਦੀ ਘਾਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਨਰਮਾਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਚੁਸਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੀਂਹ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣ ਦਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ।

ਬਦਲਦਾ ਮੌਸਮ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ

ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਿਨ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਜੋਖਮ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਸੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਖਤਰੇ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਚਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਧੁੱਪ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਅੱਗੇ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੱਦਲ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਸਮ ਇਕਦਮ ਠੰਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਉਚਾਈ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਮੌਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੀ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਯੋਗਾ ਤਿੱਬਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚਮਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੌਸਮਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਅਡਵਾਈਟਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਦਵੈਤ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਥ -2 ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਦਲਦਾ ਮੌਸਮ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਬਦਲਦਾ ਮੌਸਮ ਖੁਦ ਵੀ ਦਵੰਦ-ਰੂਪ ਹੈ (ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ), ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਨ ਨੂੰ ਦਵੈਤ ਨਾਲ ਵੀ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ (ਚਾਨਣ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ) ਵਿਚਕਾਰ ਝੂਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਵੈਤ ਮਨ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਬਿਮਾਰ ਦਿਮਾਗ/ਮਨ ਹੈ।

ਅਦਵੈਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬਦਲਦੇ ਮੌਸਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਮਨ ਤੋਂ ਹਟਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਹ ਬਦਲਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਅਦਵੈਤ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਵੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅਦਵੈਤ

ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਵੈਤ ਸਿਰਫ ਦਵੈਤ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕੁਸ਼ਲ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਲੋਕ ਯੋਗ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਵੈਤ ਭਾਵ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਮਿਸਤਰੀ ਅਦਵੈਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਤਣਾਅ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੰਦ ਹੈ

ਖਾਸਕਰ ਸਵੇਰ ਦੀ ਚਮਕਦਾਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਦੋਂ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਤੀਬਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਤਣਾਅ/ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਦਵੈਤ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਵਾਰਥੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਇੰਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨੇ ਕਈ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਕਗਾਰ ਤੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਦੇਸ਼, ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਤਾਹਿਰ ਹੁਸੈਨ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸੀ ਹਥਿਆਰ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਗਈਆਂ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਾਜਿਸ਼ ਨੂੰ ਰਚਣ ਲਈ ਇਸਲਾਮੀ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਧਾਰਮਿਕ ਰਵਾਇਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੇ ਕੰਮਾਂ ਵਾਂਗ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਕਾਲੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਇਸੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁੰਡਲਨੀ-ਤੰਤਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਰਕ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਅਕਸਰ ਤਦੋਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇਕ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰੰਪਰਾ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੁਧਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਦਮੀ ਗਲਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਚੇ ਮਾਲਕ/ਗੁਰੂ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਇਕ ਨਿਯਮ ਪਰੰਪਰਾ ਜਾਂ ਧਰਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਪਰੰਪਰਾ ਜਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਧਰਮ ਜਾਂ ਪਰੰਪਰਾ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਪੈਂਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਹਰ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਨਾਲ ਹਰ ਸਮੇਂ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਆਦਮੀ ਸਰਾਬੀ ਵਾਂਗ ਮਸਤੀ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਲੱਗਾ। ਐਂਟੀ-ਡਿਪਰੈਸੈਂਟ ਦਵਾਈਆਂ ਖਾਣ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਮਿਯੂਨਿਸਟ ਲੋਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਡਵਾਇਟਾ/ਅਦਵਿਤਾ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਐਡਵਾਇਟਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਧਰਮ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਨ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਧਰਮ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਕਾਰਨ ਆਦਮੀ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਧਰਮ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਗਲਤ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸਹੀ ਲੱਗਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਤੱਤ ਨੇ ਇਸ ਧਰਮ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੀ ਕੁਝਤਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਕਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਭਿਅਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖ਼ੂਨ-ਖ਼ਰਾਬਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੰਗਿਆਂ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਦੰਗਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ; ਐਨਆਰਸੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਲੀ ਦੰਗਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਪਿਛਲੀ ਪੇਸਟ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਲੀ ਦੰਗਿਆਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧਤਾ, ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਕੰਮ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ੈਲੀ ਜਿਹੜੀ ਹਿੰਸਕ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਕਤੀ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਜੇਹਾਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਦੀ ਘਟਨਾ ਪਿੱਛੇ ਮੁੱਖ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਹੀ ਸਰੀਰ ਦਾ (ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮ ਦਾ) ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ (ਮੈਕਰੋਕੋਸਮ) ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ

ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੂਖਮ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਥੂਲ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਨ ਬਰਾਬਰੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕੁੰਡਲਨੀ (ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਕਤੀ) ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਬਾਰ ਕੁਝ ਪਲ ਲਈ ਜਾਗ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰੀਰ ਅਦਵੈਤ ਤੱਤ ਜਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਅਡਵਾਈਟ ਤੱਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਇੱਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਨਕਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਹੁਤ ਜਟਿਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਈਕਰੋ-ਸੈਨਿਕ (ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਦੇ ਸੈੱਲ), ਮਾਈਕਰੋ-ਅਫਸਰ (ਹਾਰਮੋਨਜ਼, ਆਦਿ), ਮਾਈਕਰੋ ਫੰਜੀ ਵਾਹਨ (ਖੂਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤੋਂ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ), ਮਾਈਕਰੋ-ਹਥਿਆਰ (ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਰਸਾਯਨ, ਆਦਿ), ਮਾਈਕਰੋ-ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ (ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੈਸੇਜਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਕੁਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਮਾਈਕਰੋ ਸਕੀਮਾਂ (ਬਾਇਓਕੈਮੀਕਲ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆਵਾਂ, ਆਦਿ) ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੂਖਮ-ਹਮਲਾਵਰਾਂ (ਕੀਟਾਣੂਆਂ) ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਅੱਤਵਾਦੀ ਦੰਗੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਵੀ ਸਰੀਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ।

ਕੀਟਾਣੂ ਜੋ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ) ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਿਰਫ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਦਾ ਕੰਮ (ਸੂਖਮ ਦਹਸ਼ਤਗਰਦ, ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ) ਵੀ ਬਹੁਤ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅੰਜ਼ਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਿੱਟੇ ਲਹੂ ਦੇ ਸੈੱਲ (ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੈਨਿਕ) ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ।

ਹਰ ਵਾਰ ਸਰੀਰ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸਰੀਰ-ਸਮਾਜ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੂਖਮ-ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮੈਕਰੋ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਲਟ ਹੈ। ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਹਰ ਵਾਰ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਮਦਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਨ-ਮਾਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

अनगिनत संख्या में युद्ध, इस शरीर-देश के अंदर और बाहर चल रहे हैं, हर पल। घृणा से भरे कई दुश्मन, लंबे समय तक सीमा दीवारों के बाहर जमे रहते हैं, और शरीर-मंडल/देश पर आक्रमण करने के सही अवसर की प्रतीक्षा कर रहे होते हैं। जब किसी भी कारण से इस जीवित मंडल की सीमा-बाड़ क्षतिग्रस्त हो जाती है, तो वे दुश्मन सीमा पार कर जाते हैं। वहां पर वे रक्षा विभाग की पहली पंक्ति के द्वारा हतोत्साहित कर दिए जाते हैं, जब तक कि रक्षा-विभाग की दूसरी पंक्ति के सैनिक उन दुश्मनों के खिलाफ कड़ी नफरत और क्रोध दिखाते हुए, वहां पहुंच नहीं जाते। फिर महान युद्ध शुरू होता है। अधिकांश मामलों

[हमारा अपना शरीर एक अद्वैतशाली ब्रम्हांड-पुरुष](#)

ਇਹ ਪੋਸਟ ਕਿਤਾਬ "ਸਰੀਰਵਿਗਿਆਨ ਦਰਸ਼ਨ (ਫਿਜ਼ੀਓਲੋਜੀ ਫਿਲਾਸਫੀ) ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

[ਸਰੀਰਵਿਗਿਆਨ ਦਰਸ਼ਨ- ਏਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕੁਠਲਿਨੀ ਤੰਤ੍ਰ \(ਏਕ ਯੋਗੀ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮਕਥਾ\)](#)

ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਲ ਕੋਰੋਨਾ ਤੋਂ ਬਚਾਵ, ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਨਲੇਵਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੋਰੋਨਾ ਵਿਸ਼ਾਣੂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ

ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਪਾਰਗਮਤਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ਼ਟ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਰ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ਼ਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਪੱਕੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਲਾੜ ਯਾਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਖਿੰਚਾਵ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉਪਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ਼ਟ ਦੀ ਯਾਦ ਤੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਇਸ਼ਟ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਪਰੀਕਸ਼ਿਤ ਨੂੰ ਇਸ਼ਟ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲੀ

ਰਾਜਾ ਪਰੀਕਸ਼ਿਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾ ਖਟਵਾਂਗ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਉਹ 1 ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਇਸ਼ਟ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ।

ਇਸੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਨਾਨੀ ਜੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸਨ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ, ਡਾਕਟਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਿਮਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਕੋਰੋਨਾ ਵਿਸ਼ਾਣੂ ਨਾਲ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਆਰਜ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਇੱਕ ਅਤੇ ਸਿਹਤ ਸੰਬੰਧੀ ਦੂਜੀਆਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪੋਸਟਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਆਦਮੀ ਅਜੇ ਵੀ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅਸਾਨ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਲੂ ਅਤੇ ਗਲੇ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰੋ

ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਹਰ ਚੱਕਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤਾਲੂ ਚੱਕਰ, ਸੁੱਧਕਰਨ/ਵਿਸ਼ੁਦ੍ਧੀ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਲਾਕਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਥੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖੂਨ ਸੰਚਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੂਨ ਦੇ ਗੇੜ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਖੂਨ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਸੂਖਮ ਸਿਪਾਹੀ ਇਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਣੂਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਧਾਰਣ ਕਸਰਤ ਨਾਲ ਖੂਨ ਦਾ ਗੇੜ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਲੂ ਦਾ ਚੱਕਰ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿੱਛੇ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਮਾਸ ਦੀ ਉਂਗਲ ਵਰਗੀ ਬਣਤਰ ਲਟਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਲੇ ਵਿਚ ਖਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਥੇ ਦਰਦ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੁੱਧਤਾ ਚੱਕਰ ਗਰਦਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਥਾਈਰੋਇਡ ਗਲੈਂਡ ਵੀ ਹੈ। ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਅਤੇ ਦੇਵੇਂ ਸਤਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੁਦ੍ਧੀ ਅਤੇ ਅਨਾਹਤਾ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ-ਦੇ ਭਾਗ ਹਨ, ਜੋ ਇਕ ਸਿੱਧੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਲਾਈਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ, ਇਹ ਚੱਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲੱਭੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਕਰਾਂ ਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੰਗੜਨ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿਲਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਨਸਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੱਕਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਹਿਸ੍ਰਸਾਰ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ-19) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਇਹ ਪੋਸਟ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੋਰੋਨਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

ਦਿਮਾਗ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬੋਸ ਹੈ। ਉਹ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਾਰਮੋਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਝ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਰਵ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

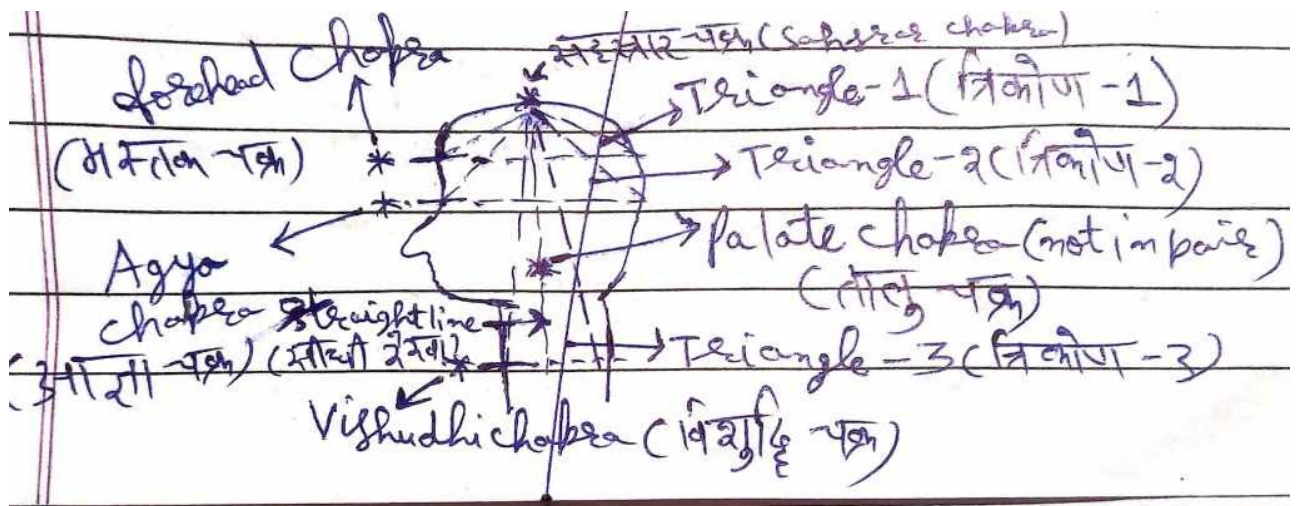
ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਥੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਘੁਮਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਜੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵੱਲ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੱਕਰਾਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਮੈਸੇਂਜਰ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜਬੂਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੰਚਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਕਤ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ-2 ਵਾਰ ਉਭਰਨ ਅਤੇ ਬਦਲ ਰਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਮਕ ਧੁੰਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਨ ਵੱਖੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਕੋ ਇਕ ਮਨਪਸੰਦ ਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਚਮਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਰਸਾਇਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਸਾਰੇ ਰਸਾਇਣ ਵੀ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕੋ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮਨ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਤਮਕ ਤਰੱਕੀ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਖੜਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ (ਅਮ੍ਰੇਸ਼ੀਆ) ਹੈ ਜੋ ਸਹਿਸ੍ਰਸਾਰ ਤੋਂ ਉੱਗਦੀ ਹੈ

ਯੋਗਾ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ ਚੰਦਰਮਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਹਸ੍ਰਾ ਚੰਦਰਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੁਦ੍ਧੀ ਚੱਕਰ ਸੂਰਜ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਵਰਗੀਆਂ ਘਾਤਕ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਯੋਗਾ ਅਭਿਆਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਮੁੱਲਾਧਾਰ (ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚੱਕਰ) ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੱਪ ਦੇ ਰਸਤੇ ਸਹਸ੍ਰਾਰਾ (ਸੱਪ ਦਾ ਫਣ) ਤੱਕ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਅਰਥ ਹੈ।

ਸਹਿਸਰਾ ਤੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਕੈਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਸਿਰ-ਗਰਦਨ ਦੀ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਾਲੀ ਤਿੱਖੀ-ਲੰਬਕਾਰੀ ਲਾਈਨ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਬਣੀ ਹੈ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਕੈਚਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਵਿਸ਼ੁਠੀ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਚੱਕਰ ਤੱਕ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਸੱਪ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੁੱਧਤਾ ਚੱਕਰ ਤੱਕ ਗਰਦਨ ਸਿੱਧੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਈ ਗਰਦਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਮੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਠੋਡੀ ਨੂੰ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਬੰਦ (ਚਿਨ ਲੋਕ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਪ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਸਹਿਸਰਾ ਅਤੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਪੁਲ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਸਰਾਰ ਅਤੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ; ਸਹਸਰਾਰ ਅਤੇ ਸਵਾਧਿਸਟਨ ਚੱਕਰ; ਅਤੇ ਸਹਿਸਰਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਧਰ ਚੱਕਰ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਇਓਕੈਮਿਸਟਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਕੋਰੇਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਗਾਣੂਨਾਸ਼ਕ ਦਵਾ ਅਤੇ ਟੀਕੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਲੋਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯੋਗੀ ਕਦੇ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਾਹ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਸਨ। ਕੋਰੇਨਾ ਵਾਇਰਸ ਵੀ ਸਾਹ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਾਹ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਗਲੇ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੁਠੀ ਚੱਕਰ ਗਲੇ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਅਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਝਰਨਾ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹਿਸ੍ਰਸਾਰ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੁਧੀ ਚੱਕਰ ਤੱਕ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੋਂ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਗਲੇ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਤਦ ਹੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਰਥਾਤ ਜੀਵਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵਜੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ

ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਵਤੇ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਮਾਤਾ ਰੋਗ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੀਤਲਾ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੰਦਰ। ਉਸ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਮੰਦਰ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਠੰਡੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਉਸ ਠੰਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਠੰਡਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਸ਼ੇਸ਼ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਇਮਿਯੂਨ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ -19) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ; ਨਿਜ਼ਾਮੂਦੀਨ-ਮਸਜਿਦ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਤਬਲੀਗੀ ਜਮਾਤ ਮਰਕਾਜ ਦੀ ਘਟਨਾ; ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ-ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦਾ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਤੇ, ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ, 14 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਕਡਾਊਨ 21 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹਨ। ਸਿਹਤ ਮਾਹਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਲਗਭਗ 45 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਤਾਲਾਬੰਦ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ, ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਨਾਲ ਦੇਸ਼ਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੋਰੋਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਰਫਿਊ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲੋਕ ਟੂਰਿਸਟ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਥੇ ਉਹ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਹਮਣੇ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੀਡੀਆ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਈਕਰੋ-ਪਰਜੀਵੀ (ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ) ਵੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਰਣਨੀਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਮੀਡੀਆ ਟੇਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜ਼ਾਮੂਦੀਨ ਦੀ ਤਬਲੀਗੀ ਮਸਜਿਦ ਵਿੱਚ ਮੌਲਾਨਾ ਸਾਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਪਲੇਟ ਵਿਚ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਲਈ ਫੈਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅੱਲ੍ਹਾ ਨੇ ਕੋਰੋਨਾ ਰਾਹੀਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਮੌਤ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਸਜਿਦ ਵਿਚ ਮਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਇਲਾਜ ਉਸ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਕਰੋ ਜੋ ਅੱਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਮਸਜਿਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਨਾਲ ਸੰਕਰਮਿਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮਰ ਗਏ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਅਜੇ ਵੀ ਮਸਜਿਦਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਫੜੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਅਲੱਗ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਹਦਾਇਤ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਪੱਥਰ ਮਾਰੇ (ਕੁਝ ਤਾਂ ਫਾਇਰ ਵੀ ਕੀਤੇ) ਅਤੇ ਅਮਲੇ ਤੇ ਬੁੱਕ ਦਿੱਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਫੈਲ ਸਕੇ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਲਾਕਡਾਊਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜੀਵਣ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਗਮ ਵਿੱਚ ਹੈ

ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ, ਤਬਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੁੱਧ, ਅਕਾਲ ਆਦਿ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੀ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਸੰਗਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸੰਗਮ ਨੂੰ ਅਦਵੈਤ / ਗੈਰ-ਦਵੈਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਉਹੀ ਅਡਵਾਈਟਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸਿਰਫ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਤਿਵਾਦ ਜਾਂ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਜ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਤਿ ਲਾਲਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗੀ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਸਤ, ਬੇਰਿੰਗ, ਕੰਜਰੀ, ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦੇ। ਆਪਣੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਉਹ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ-ਬਦਨਾਮੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ-ਦੁਖ ਵਰਗੀਆਂ ਦੁਵਿਧਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗੈਰ-ਦਵੰਦਤਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸਮਤਾ / ਅਡਵਾਈਟਾ / ਸਮਾਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਤ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ-ਬਦਨਾਮੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਗਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਵੈਤ ਨਾਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭਾਵ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅਦਵੈਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਵੈਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਿਡਲ ਵੇਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਅਤੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਸ ਅਤਿ ਚਾਹਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋ ਕੇ ਉਹ ਗੈਰ ਮਨੁੱਖਤਾਵਾਦੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਪੈ

ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਅਣਮਨੁੱਖੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਤਮਕ ਖੇਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ (ਕੋਵਿਡ -19) ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਨਵੀਨਤਮ ਅਵਤਾਰ ਵਜੋਂ; ਸੰਭਾਵਤ ਕੋਰੋਨਾ-ਮਿਥਿਹਾਸਕ/ਪੁਰਾਣ ਦੀ ਮੂਲ ਰੂਪਰੇਖਾ

ਦੇਸ਼ਾਂ, ਕੋਰੋਨਾ ਨੇ ਐਂਡਰਾਇਡ ਫੋਨਾਂ ਤੇ ਵੈਬਪੋਸਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਹਫਤੇ ਮੇਰਾ ਡੈਸਕਟਾਪ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵੀ ਲੋਕਡਾਊਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਦੁਨੀਆ ਕੋਲ ਕੋਰੋਨਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਹੈ। ਕੋਰੋਨਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸਰੀਰਕ ਦੇੜ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੋਰੋਨਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੀ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਕੁੰਡਲਨੀ-ਅਵਤਾਰ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ-ਅਵਤਾਰ ਕਹੋ। ਇਹ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਵੈਤ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਦਵੈਤ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਹਰ ਕੋਈ ਏਕਾਧਿਕਾਰੀ/ਅਦੈਤਵਾਦੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਨਮ-ਮੌਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ-ਘਾਟੇ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ-ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਇਕਸਮਾਨ ਰਹਿਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹਾਵੀ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਕਦੇ ਮੱਤਸ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ, ਕਦੇ ਕਛਾਪ ਅਵਤਾਰ, ਕਦੇ ਵਰਾਹ ਅਵਤਾਰ ਅਤੇ ਕਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅਵਤਾਰ। ਸਾਰੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰੱਬ ਮੱਛੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਣੂ (ਕੋਰੋਨਾ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਵੀ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਘੋਰ ਜੁਲਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੇ -2 ਵਿਕਸਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਗਰੂਰ ਗਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਬਾਹੀ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਅਮਰੀਕਾ ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਦਵਾਈਆਂ (ਹਾਈਡਰੋਕਸਾਈ ਕਲੋਰੋਕਿਨ) ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੈਲਾ

ਰਹੀ ਹੈ। ਤੀਜਾ, ਇਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਮਾਸ ਦੀ ਖਪਤ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਡਰ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਮਾਸ ਖਾਣ ਵਿਚ ਘਾਟ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੀੜੇ-ਮਕੋੜੇ ਨੂੰ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਆਪਣੇ ਅੱਤਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਰੋਨਾ ਨਾਲ ਲਾਗ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਮੋਹਿਨੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚ ਵੀ, ਦੁਸ਼ਟ ਦੈਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਮੋਹਿਨੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਹਨ

ਅੱਜ ਦੇ ਲੋਕ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਹ ਪੁਰਾਣਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਕਮਾਨ ਅਤੇ ਤੀਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਤਲਵਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਦੇਵਤਾ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਅੱਜ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਮੱਛੀ ਜਾਂ ਕੱਛੂ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਹੁਣ ਕੁੰਡਲਨੀ (ਰੱਬ) ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਾਣੂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ (ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਵਾਇਰਸ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਾਣੂ) ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕੋਰੋਨਾ ਹੈ। ਅੱਜ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਰੋਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, “ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ”। ਇਸ ਲਈ, ਅੱਜ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰੋਨਾ ਵਿਸ਼ਾਣੂ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇ, ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੇ, ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੇਵੇ, ਗ਼ਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਜਾਵੇ। ਕੋਰੋਨਾ ਤੋਂ ਸਬਕ ਨਾਲ, ਲੋਕ ਹੁਣ ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਕੋਰੋਨਾ ਪੁਰਾਣ ਪਸੰਦ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪੋਸਟ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਇਸਦੇ ਪੂਰਕ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕੋਰੋਨਾ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦਾ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਬੰਸਰੀ ਯੋਗ; ਕੋਰੋਨਾ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਬੰਸਰੀ

ਦੇਸਤੇ, ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਕੋਰੋਨਾ ਵਾਇਰਸ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਜਾਵੇ। ਉਮੀਦ ਹੀ ਜਿੰਦਗੀ ਹੈ।

ਕੋਰੋਨਾ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਤਾਲਾ-ਬੰਦੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਘਰ ਵਿਚ ਕੈਦ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਗਾਣੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁਣੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਵੇਖੀਆਂ। ਭੂਤੀਆ ਆਤਮਾ / ਪ੍ਰੇਤਵਾਦੀ ਜਾਂ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਦਬਦਬਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਇਹ ਫਿਲਮਾਂ ਵਧੀਆ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਹੜੇ ਲਾਕ-ਡਾਊਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਕਲਾ, ਖਾਸਕਰ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਨੂੰ ਸੋਧ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤ ਵੀ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸਟੋਰ ਰੂਮ ਵਿਚ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਬੰਸਰੀ ਗਿਆ ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਥੇ ਪਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤੋਹਫਾ ਹੋਰ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਕ ਡਾਊਨ ਕਾਰਨ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜਾਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਕਦੇ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਬੰਸਰੀ ਨਾਲ ਦੇਸਤੀ ਕਰਦਿਆਂ 20 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਇਕ ਕਲਾ ਇਕ ਵਾਰ ਵੀ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ਕ, ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰੇ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੰਸਰੀ ਵਜਾ ਕੇ, ਮੇਰੀ ਧੁੰਦਲੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀ।

ਬੰਸਰੀ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ; ਬੰਸਰੀ ਦਾ ਯੋਗ

ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਜਾਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੀ ਕਸਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਉਠਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਛੱਡਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਅਗਲੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਗਹਿਰੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਦ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਾਹ ਛੱਡਣ ਨਾਲ, ਬੰਸਰੀ ਦੀਆਂ ਮਿੱਠੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵੀ ਵਜਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਅਗਲੇ ਚਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ, ਬੰਸਰੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਨਾਲ ਚਮਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੰਸਰੀ ਦਾ ਯੋਗ ਵਿਲੱਖਣ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ ਦੋਵੇਂ ਬਿਲਕੁਲ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੰਸਰੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ

ਬੰਸਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਸਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਬਾਂਸ ਦੇ ਪੌਦੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘੱਟ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਬੰਸਰੀ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਆਕਾਰ ਛੋਟਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬੰਸਰੀ ਸਦਾਬਹਾਰ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਲਈ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਸਰੀ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਘਰ ਵਿਚ ਬੰਸਰੀ ਵਜਾਉਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਖੇਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਭੁਲੇਖਾ 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੰਗਲੀ ਦੇਹ ਦੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੰਸਰੀ ਖੇਡਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਲਾਕ ਡਾਊਨ ਜਾਂ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੰਸਰੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਰੱਖੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਘਰ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਬਾਂਸ ਦੀ ਬੰਸਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਲਈ ਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਿਛੜੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿਧੀ (ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਉਲਟਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਪੰਪ); ਅੱਜ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ ਪੀਰੀਅਡ ਵਿਚ ਹਵਾ ਤੋਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰੋਨਾ ਕਦੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਾਹ ਥਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?

ਯੋਗ ਵਿਚ, ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯਾਤਰਾ ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਸਾਹ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਮਨ ਵੀ ਜਿੱਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਹੀ ਸਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਸਾਹ ਘੁੰਮਾਉਣ ਨਾਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ।

ਪਿਛਾਂਹ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ (ਉਲਟਾ ਸਾਹ ਲੈਣਾ) ਤਰੀਕਾ ਸਾਹ ਦੇ ਯੋਗ ਦਾ ਮੁੱਖ ਹਿੱਸਾ ਹੈ

ਉਲਟਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਨਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਹ ਲੈਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਫਰਾਗਮੈਟਿਕ ਡੂੰਘੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ, ਹਵਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੇ ਪੇਟ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਫੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਫੈਂਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪੇਟ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਸੁੰਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਨਾਲ ਪੇਟ ਉਲਟ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਲਏ ਸਾਹ ਮਨ ਨੂੰ ਚਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਆਕਸੀਜਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਉਲਟਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦੇ ਹੁਨਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਹ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਤੁਰ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਚੀਜ਼ ਅਜੀਬ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਾਹ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਹ ਦੀ ਸੂਖਮ ਧਿਆਨ ਸ਼ਕਤੀ ਪੇਟ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਧੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਭੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਤੇ ਸਵਾਧੀਸਥਾਨ ਚੱਕਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਨਸਨੀ ਵੀਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅੰਦਰ ਭਰਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਾਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਾਹ ਸਵਾਧੀਸਥਾਨ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਵੀਰਜ ਸਨਸਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਨਸਨੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਧੀਸਥਾਨ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਸਹਾਰਸਰਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਨਸਨੀ ਵੀਰਜ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਸੂਖਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹਵਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹਵਾ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬੈਕਵਾਰਡ ਫਲੋ ਵਿਧੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਲਟਾ-ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮੂਲਾਧਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਹਿਸਾਰ ਚੱਕਰ ਤੱਕ ਵਿਆਪੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਲੰਗਾ/ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ (ਬ੍ਰਹਮ ਸੱਪ) ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ, ਅਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੀਆਂ ਮੇਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੇਸਟਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਾਰ ਕੋਇਲ ਨੂੰ ਮੂਲਾਧਾਰ ਅਤੇ ਸਵੱਧਿਥਨ ਚੱਕਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਤਕ ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਫਨ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੇਟ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਨ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ, ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਫੀਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਨ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਮੋੜਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਥੱਲੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਫਨ ਤੋਂ ਫੁਫਕਾਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਪੇਟ ਅੰਦਰ ਵਲ ਸੁੰਗੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰੀਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਪਿਸ਼ਥਨ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਲਟਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਨਸੀ ਯੋਗਾ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਕਲਪ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਈ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੈਕਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਸਨਿਆਸੀ ਯੋਗੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਵੀਰਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਵਿਦਾਈ ਪਾਤੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਜਾਉਣ ਲਈ ਅਰਥਾਤ ਮੁਕਤੀ ਲਈ; ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਤੋਂ ਰੁਹਾਨੀ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ

ਕੋਰੋਨਾ ਮਹਾਂਮਾਰੀ (ਕੋਵਿਡ -19) ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਲੈਣਗੀਆਂ। ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰੂਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਮ ਘੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਰੀਰ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਡਰਾਉਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਰਡੋ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਡੈਬਜ਼ ਦੀ ਤਿੱਬਤੀ ਕਿਤਾਬ” ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ। ਵਾਰਡੋ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਣੇ ਤਜਰਬੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦੀ ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਬਾਰਡੋ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਰੁਹਾਨੀ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਆਮ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਭਾਵੁਕ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਗਹਿਰਾ ਦਿਲ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਡ੍ਰੀਮ ਵਿਜਿਟੇਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਮਦਦ ਮੰਗਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। ਉਹ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੂਹ ਆਪਣੇ ਸਰਵਉੱਚ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁਣਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਬਾਰ ਬਾਰ ਇਕੋ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਛੜੀ ਰੂਹ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਯੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਇਕ ਆਮ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਵਿਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜੀਵਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਤ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਅਸਲੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਕੋਡ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਉਸ ਰੂਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜਨਮ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਲੁਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸੁਪਨੇਕਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਖੇ ਜਾ ਰਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਵਚੇਤਨ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਉਸ ਇੰਕੋਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾ ਡਰੋ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਵੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਤਮਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗੱਲਬਾਤ

ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੂਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਅਦਵੈਤ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਡਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮਾਂ ਆਪਣੇ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਰੀਰ, ਛੋਟਾ ਜਾਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰੂਹਾਂ ਬਾਰਡੇ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਛਾਂਟੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਕਸ਼ਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉੱਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸਫਾਈ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਫੇਰ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਹਾਨ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਮੇਂ (ਪ੍ਰਲਯ ਕਾਲ) ਵਿਚ ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਚਾਬੀਨਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਮਹਾਪ੍ਰਲਯ ਵਿੱਚ, ਸਰੀਰ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਦੂਜਾ, ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਭਰ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ, ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਰੱਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੀ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਉਪਰੇਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹਾਂ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਬੈਠੇ ਹਨ; ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਦੇਸ਼, ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਡ੍ਰੀਮ ਵਿਜ਼ਿਟ ਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਾਂਗਾ।

ਮਨੁੱਖ (ਆਤਮਾ) ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਬਦਲਦਾ ਹੈ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਬੁਢਾਪਾ ਮੌਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕ ਇਤਫਾਕ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਾਹ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ -19) ਵੀ ਸਾਹ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ, ਉਹ ਕੋਮਲ, ਭਾਵੁਕ, ਸੁਹਾਵਣੀ ਸੋਚ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਹਸਮੁੱਖ ਸੀ। ਕਦੀ-ਕਦੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੋਹਮਾਯਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਗ੍ਰਸਤ ਪਾਂਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਪਿਆਰ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਦਿਆਲੂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਮਹਿਨਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਦੀ ਚੰਗੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇਪਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਡਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਚਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਘਰੇਲੂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਮਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਲਗਭਗ 15 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। ਇਹ ਇਕ ਅਜੀਬ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ ਭਰਨ ਯੋਗ ਗੁੱਡਾ ਹਨੇਰਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਮ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾਰ ਮਸਕਰ ਵਰਗੀ ਚਮਕ ਸੀ। ਇਹ ਲਗਾਵ ਜਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਡੁੱਬਦੀ ਇੱਕ ਰੂਹ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਚਮਕ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਛਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਉਸ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਏਨਕੋਡ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਵ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਰੂਹ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ (ਸਰੂਪ) ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਗੁਣ ਅਤੇ ਕਰਮ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਹਨੇਰਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਲੁੱਕ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਇਹ ਅਸਮਾਨ ਵਾਂਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲਾ ਅਤੇ ਚੌੜਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਬੋਧ ਵਰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਨੰਦਮਈ ਗੁਣ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਦਮਨ ਜਾਂ ਦਾਬ ਦੁਆਰਾ ਢਾਕੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਲਗਾਵ, ਦਵੈਤ, ਮੋਹਮਾਯਾ, ਕਰਮ ਸੰਸਕਾਰ ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਲਾ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰਹਿਣ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਸੰਘਣੀ ਹੋਈ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਕਾਲੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਜਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਮਸਕਾਰੇ ਵਰਗੀ ਚਮਕ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਰੂਹ ਦਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲ ਢਕਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਬੱਦਲ ਤੋਂ ਸੂਰਜ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਢਕਣਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹਾਂ। ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਵਾਪਰੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਥੇ ਠੀਕ ਹਾਂ।” ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨਾਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਨ ਵਰਗੀ ਮੰਨਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਬ ਮੰਨ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਆਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੇਖਦਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲਾਇਲਾਜ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ 25 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਵੈ-ਮਾਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਮੇਰੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ।

ਫੇਰ ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਦੌਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੁਸ਼ਟ-ਬੁੱਧ ਪਛਾਣੇ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।” ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਧਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ।” “ਠੀਕ ਹੈ” ਉੱਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਉੱਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਦਿਨ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ (ਅਦਵੈਤ) ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰੂਹਾਨੀ ਆਤਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਖਾ, ਪਿਆਸਾ ਅਤੇ ਪਨਾਹ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਉੱਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਤੀ ਗਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਏਗੀ। ਹੈਰਾਨੀ

ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿਥੇ ਉਸ ਰੂਹ ਲਈ ਧਾਰਮਿਕ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੋਟਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਥੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਇਕ ਸ਼ਿਵਲੰਗਾ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੈਟ ਉਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਰੂਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਕ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ ਆਵਾਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਮੂੰਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਫੂਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਰੀਰਹੀਣ ਦਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਵਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਾ ਹੋਯਾ ਸਮਝ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਸੋਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਡਰ ਗਿਆ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਆਤਮਾ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਰੂਹ ਦੇ ਅਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ।

ਅਜੀਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੋਏਗੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੱਦੀ/ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਘਰ ਦੇ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤ ਬੈਠਾ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਇਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਤਜਰਬਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੀ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇਕ ਜ਼ਹਿਰੀਲਾ ਕੋਬਰਾ ਸੱਪ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਅਮਲਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ।

ਇਕ ਵਾਰ ਮੈਨੇ ਉਸ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਬ ਦੀ ਯਾਦ ਕਰਾ ਦਿੱਤੀ

ਉਹ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁਖ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਥੋੜੀ ਸਾਫ ਸਾਫ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ।

ਆਖਿਰ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ

ਉਹ ਮੇਰੇ ਜੱਦੀ ਘਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਿੱਟੇ ਚਿੱਟੇ ਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ, ਹਸਦੀ, ਅਨੰਦਪੂਰਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਰੋਮ -2 ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਿੜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਹਰਿਦੁਆਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰਿਦੁਆਰ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਯੋਗਾ ਰਾਜਧਾਨੀ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਰਿਦੁਆਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਹਰਿਦੁਆਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਸੂਖਮ ਸਰੀਰ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਆਇਆ

ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜੇ ਦਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਹਾਈਪਰ ਥਾਇਰਾਇਡ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਅਚਾਨਕ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਗਤਿ ਰੁਕਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਿਲਾਪੜੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਨ। ਡ੍ਰੀਮ ਵਿਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹਨੇਰੀ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਗੁਫਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੱਸਦੇ ਜਾ ਰਿਹੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ 7-8 ਸਾਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜੀਬ, ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਮਿਸ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੀਛਾ ਕੀਤਾ। ਗੁਫਾ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਸਵਰਗ ਵਰਗੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਸੀ। ਚਾਚੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤੁਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਡਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਉਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰੋਕਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਗੁਫਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪਰਤ ਆਏ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੀ ਕਾਰ ਬਾਲ -2 ਸੜਕ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਅਣਜਾਣ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਲੈ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਜਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦਾ ਸਾਧ ਆਪਣਾ ਅੰਤਮ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਰ -2 ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਭਿਕਸੂ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਨਾਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੇ ਭਿਕਸੂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਫੂਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਭਿਕਸੂ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਖੁਦ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਅਲੌਕਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿਚ; ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ (ਖੇਚਰੀ ਮੁਦਰਾ) ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟ ਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ

ਅਧਿਐਨ

ਯੋਗਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ, ਅਕਸਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੋਗਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜੀਭ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਨਰਮ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਛੂਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਤਕਨੀਕ ਅੱਜ ਦੇ ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ -19) ਕਾਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤਣਾਅ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਜੀਭ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਰਕਟ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨੀ ਖ਼ਾਸ ਨਹੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਕਰਦਿਆਂ 2-3 ਸਾਲ ਲੰਘੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨਰਮ ਤਾਲੂ ਦੀ ਮਾਲਸ਼ ਕੀਤੀ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਚੁੱਸ ਰਹੀ ਹੈ। ਨਰਮ ਤਾਲੂ ਤਿਲਕਵੀਂ ਨਰਮ ਚਟਾਈ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜੀਭ ਇੱਥੇ ਉਥੇ ਤਿਲਕਦੀ ਹੋਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਨ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਜੀਭ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਗਲੇ ਤੱਕ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ। ਉਥੋਂ, ਅਨਾਹਤਾ ਚੱਕਰ, ਫਿਰ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਵੱਧੀਸਥਨਾ ਚਕਰ-ਮੁਲਾਧਰ ਚੱਕਰ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹ ਸਾਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ। ਇਹ ਫਿਰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਕਰਾਂ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਦਿਮਾਗ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਥੋਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਭ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਰਕਟ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਕੱਟਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦ੍ਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੇਸਟਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗੇ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਰਸ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਬੋਝ (ਕੁੰਡਲਨੀ) ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਗਈ, ਮਨ ਫਿਰ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੁੜ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗੀ।

ਜੀਭ ਨੂੰ ਖੇਚਰੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟ ਵਿੱਚ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਛੂਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਦਾ ਵਰਣਨ ਸਿਰਫ ਸੂਖਮ ਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨ ਵਿਚ ਅਟਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਯੋਗ ਦੇ ਖੇਚਰੀ ਪੇਜ਼ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਣ ਵੇਰਵਾ ਹੈ। ਇਸ

ਵਿਚ, ਜੀਭ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਜੋੜ 'ਤੇ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਜੀਭ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌਕ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਯੋਗੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰ ਮਾਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਗਵਾਈ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਜੋਖਮ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਲਈ ਹਨ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਮਨ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੋਰ ਚਕਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਯੋਗੀ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਜਲਦੀ ਜਗਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਜਲਵਾਯੂ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਥੇ ਦੇ ਯੋਗੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਭਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਣ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਈ। ਪਰ ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਹਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਦਾ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਗੋੜਾ ਲਗਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਜਲਣ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਂਬਰੋਸੀਆ, ਅਮ੍ਰਿਤ, ਅਲੈਕਸਿਰ ਆਫ ਗੈਂਡ, ਲਵ ਪੇਸ਼ਨ, ਸੀਐਸਐਫ ਆਦਿ ਨਾਮ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਕੁਝ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿੱਠਾ ਨਮਕੀਨ ਅਤੇ ਜੈਲੀ ਵਰਗਾ ਜੂਸ ਨਰਮ ਪੇਲੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਚੱਖਿਆ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਪਰਟੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁੰਡਲਨੀ - ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕੁੰਜੀ;

ਭੋਜਨ ਯੋਗ

ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਲਈ ਦੋ ਵੱਡੇ ਚੈਨਲ ਹਨ। ਇਕ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਸਮਮਿਤੀ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਖੱਬਾ ਹਿੱਸਾ (ਨਾਰੀ ਜਾਂ ਯਿਨ) ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸੱਜਾ (ਮਰਦ ਜਾਂ ਯਾਂਗ) ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਅਰਧਨਾਰੀਸ਼ਵਰ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ। ਉਸ ਸ਼ਿਵ ਰੱਬ ਦਾ ਖੱਬਾ ਹਿੱਸਾ ਔਰਤ ਰੂਪ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਜਾ ਹਿੱਸਾ ਨਰ ਰੂਪ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਚੈਨਲ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਦੇ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੇਸ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੂਪ ਤਦ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਚੈਨਲ ਪੇਰੀਨੀਅਮ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੂਪ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਲੂਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਚੈਨਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਚੈਨਲਾਂ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਠ ਯੋਗ ਅਤੇ ਤਾਓਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਲ ਚੈਨਲ

ਦਿਮਾਗ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਕ ਹੈ

ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵੇਲੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਦੇਸਤ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਕਾਲਪਨਿਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦਾ ਟਿਫਨ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਤਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਿਆਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੋਝ ਮਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮ ਗਿਆਨਵਾਨਤਾ ਵੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਮਨ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਕਲੋਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲਪਨ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਭ ਨੂੰ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਛੋਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਦਿਲ ਤਕ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ਕ ਇਹ ਦਿਲ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿਲ ਤਕ ਬਰੇਬਰ ਤੁਰਦੀ ਰਹੇ। ਇਸ ਨਾਲ, ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਜੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਲੋਕ ਅਕਸਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, "ਉਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ"। ਭਾਵ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦਪੂਰਣ ਸੀ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ

ਇਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਟਿਫਿਨ ਦੀ ਸੋਚ ਨਾਲ, ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਰਸ ਜਾਂ ਭੋਜਨ ਦੇ ਕਣ ਦੇਵੇਂ ਜਬਾੜੇ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇਕ ਕੰਡਕਟਰ ਸੰਯੋਜਕ-ਗਰੀਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਦਿਲ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਜੇਸ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ। ਉੱਥੋਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਭੀ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਗਟ੍ਸ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਅੰਤੜੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਗਟ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਕੇ ਮੈਂ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘੁੱਟ ਮੈਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਪੂਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ

ਅਕਸਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਸੈਕਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਸਵਾਧੀਸਥਾਨ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੂਲਾਧਾਰ ਚੱਕਰ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੋ ਬਰੋਬਰ ਹਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚੈਨਲ ਸਰੀਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਮੋੜਣ ਲਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਮਲੇਤਸਰਗਾ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਜ਼ਤ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਟ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਾਧੀਸਥਾਨ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਕੇ ਮੂਲਧਾਰ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ, ਜੋ ਵਾਜਰਾ ਸਿਖਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੂਲਧਾਰਾ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਕੀਕਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਵੇਂ ਜਿਨਸੀ ਚਕਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਮੁਡਕਰ ਹੇਠਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿਸ੍ਰਾਤ ਤਾਂ ਮੂਲੇਦਾਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਂਟਰਿੰਗ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਦੇ ਸਹਿਸ੍ਰਾਤ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸੌਖਾ ਅਤੇ ਕਾਰਗਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀਕਰਨ ਨੱਕ ਦੀ ਨੋਕ, ਅਗਿਆ ਚੱਕਰ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਲਮ੍ਬੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਜਾਂ ਸਿਖਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੁੰਡਲਨੀ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚ, ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਖਬੇ-ਸਜੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਚੋਈ / ਟਫਟ (ਸਿਖਾ) ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਗਿਆਨ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਚੈਨਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲਾ ਚੈਨਲ ਆਪਸੀ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸੈੱਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੈੱਲ ਤੱਕ ਆਪਸੀ ਛੂਤ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਖਾਣੇ ਦੇ ਨਿਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਿਗਲਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੂਧੀ ਚੱਕਰ

ਵਿਚ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਅਨਹਤ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਨਾਲ ਇਹ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਢਿਡ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾਣ ਨਾਲ ਲਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੇਠਾਂ ਦਬਾ ਕੇ ਜਣਨ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸਵਿਸਥਨ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਾਲਾ ਚੈਨਲ

ਸੈਕਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਨੰਦ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਤਿੱਖੀ ਸਨਸਨੀ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਣਨ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਿੱਧੇ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਿੱਧਾ ਦਿਮਾਗ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਦ ਇਹ ਜੀਭ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਖ ਦੀ ਲਾਰ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਦਿਮਾਗ ਵੀ ਘੱਟ ਥੱਕਦਾ ਹੈ। ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਸਿੱਧੇ ਦਿਮਾਗ ਤੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਚੱਕਰ ਵੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਵਿਚ ਸਨਸਨੀ ਦਾ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਤੁਰਨਾ

ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਚੈਨਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਨਸਨੀ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ, ਸੰਵੇਦਨਾ ਸੈੱਲ ਤੋਂ ਸੈਲ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੂਹਣ ਦੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਤਾਓਜਮ ਦੇ ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਇਹ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਬਣਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਉਹ ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਹ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੈਨਲ ਪਾਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਖਮ ਸੰਵੇਦਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਲਟੀ ਜੀਭ ਨਾਲ ਤਾਲ ਨੂੰ ਫੂਹਣ 'ਤੇ, ਕੰਮ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਤੁਰੰਤ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਮੈਂ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਪੋਸਟ ਵਿਚ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਅਜਮਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ। ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਜੀਭ ਦੀ ਟਿਪ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਫਲੈਟ ਅਤੇ ਤੰਗ ਬਣਾਉ। ਬੇਸ਼ਕ ਜੀਭ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੋੜਨ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਸੰਪਰਕ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਉਲਟ ਜੀਭ ਦਾ ਟਿਪ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰੰਤ ਛੁੰਹਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਸੰਪਰਕ ਕਾਊਂਟਰ ਕਰੈਂਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਊਂਟਰ ਕਰੈਂਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਲੇਟ ਵਿਚ ਇਕ ਗਰਮ ਦੁੱਧ ਦੇ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪਲੇਟ ਵਿਚ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਘੁੰਮਾਉਣਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਠੰਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਧ ਦੀ ਗਰਮੀ ਤੁਰੰਤ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਜੀਭ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਤਾਲੂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿਲ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚੇ ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਕੁੰਫੂ / ਕੁੰਗ ਫੂ ਵਿਦਵਾਨ ਰਖਿਆਤਮਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹਮਲਾਵਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਰਮ ਬ੍ਰਾਂਚਿੰਗ ਵਰਗੀ ਬ੍ਰਾਂਚਿੰਗ ਚੈਨਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਹਮਣੇ/ਅੱਗੇ ਵਾਲੇ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਜੀਭ ਦੁਆਰਾ ਦਿਮਾਗ ਗਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ, ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਤੰਗੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗੀ। ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਬੋਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਗਲੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ, ਵਿਸ਼ੁਧੀ ਚੱਕਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਠੋਰਤਾ ਵਧੇਰੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਭਾਰ ਦਿਲ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਗਈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁੱਸੇ ਵਰਗੇ ਮਨ ਦੇ ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਨ ਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਨਾਭੀ ਚੱਕਰ ਤੇ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਚਮਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਨਾਭੀ ਨੂੰ ਸਿੰਕ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਜੀਭ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਕੇ ਇਕ ਪਤਲੀ ਨਸ ਥੱਲੇ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਸਭ ਚੱਕਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੂੰ covering ਕੱਢ ਅਤੇ ਗਲੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਜੀਭ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ covering ਕੱਢ ਦੀ ਇਕ ਪਤਲੀ ਜਿਹੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਰਮ ਤਾਲੂ ਦੁਆਰਾ ਛੂਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾੜ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਬੋਝ

ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਈਕਰੋਕੋਸਮਿਕ ਓਰਬਿਟ ਵਿਚ, ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿੱਧੀ ਐਨਰਜੀ ਜਾਂ ਸੰਵੇਦਨਾ ਜਾਂ ਬੋਝ ਨੂੰ ਨਬਜ਼ ਦੇ ਚੈਨਲਾਂ ਵਿਚ ਚਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕ ਕੋਰੋਨਾ ਲਾਕਡਾਊਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਲਈ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ

ਭੋਜਨ ਦੇ ਬਗੈਰ ਆਦਮੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਜੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਖਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਕਸਰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ 5 ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਖਾਸਕਰ ਵਿਆਹ ਆਦਿ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਜਾਂ ਜਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਖਾਏ 5 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਹੀ ਪੀਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੱਸਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ ਕੇ ਹੱਸਦਾ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਪਚਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਲਾਕਡਾਊਨ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਭਾਰੀ ਭੋਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਭੋਜਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਰੀਰ ਲਈ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਤੱਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਮਨ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਘਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੁੰਡਲਨੀ ਲਾਭ ਲਈ, ਲੋਕ, ਖਾਸਕਰ ਕਾਮੇ ਨਾਵਲ ਕੋਰੋਨਾ (ਕੋਵਿਡ -19) ਵਾਇਰਸ ਲੋਕਡਾਊਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲਈ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹਨ, ਭੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਮੁਫਤ ਭੋਜਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੇਵਾਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਤਾਓਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਏਨਰਜੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਤਰਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਚੈਨਲ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਇਕ ਹੈਲੀਕਾਪਟਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨਸੀ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਲਗਭਗ 5-10 ਸਕਿੰਟ ਲੱਗ ਗਏ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਨਸਨੀ ਇਕ ਲਹਿਰ ਵਾਂਗ ਉੱਠ ਗਈ। ਜਿਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਲੰਘੀ, ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਨੀਵਾਂ ਖੇਤਰ ਸੁੰਗੜਦਾ ਰਿਹਾ। ਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਜਣਨ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠੀ, ਉਹ ਝੱਟ ਤੋਂ ਸੁੰਗੜੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੁੰਡਲਨੀ ਭਾਵਨਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਾਹਮਣੇ ਚੈਨਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੱਲਾਧਰ ਚਕਰ ਤਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਚੈਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੱਕ ਜਕੜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ

ਲਈ ਕੰਨਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਹਿਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਗਸਿੰਗ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਾ ਅਹਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਿੱਚ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਹੂ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਵਗਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਉਹ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੂੰ ਜੀਭ ਦੇ ਪੁਲ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਦਬਾਅ ਫਿਰ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਅਧਾਰ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਸਨਸਨੀ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਉਥੇ ਉਭਰਦੇ ਹੁੱਡ ਤੇ ਫੈਲਦੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਸੱਪ ਅਤੇ ਜੀਭ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗਹਿਰਾ ਸੰਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹੀ ਪਲ ਉਹ ਜੀਭ ਰਾਹੀਂ ਦਿਮਾਗ ਤੋਂ ਹੇਠ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਾ ਲਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠੇ ਨੂੰ ਚੂਸਣਾ- ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਧਿਆਤਮਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ

ਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਪੇਸਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੂੰਹ (ਓਰਲ ਗੁਫਾ) ਇੱਕ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਓਰਲ ਕੇਵਿਟੀ ਦੀ ਛੱਤ ਇਸ ਦੇ ਫਰਸ਼ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਲੈਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਦੋਂ ਮੂੰਹ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਦੋਹਾਂ ਸਤਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਪਰਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੂੰਹ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੰਪਰਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਚੁੰਮਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ, ਇਹੀ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਦੀ ਖੁੱਕ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ ਯੋਗੀ ਨੇ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਜੀਭ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਇਕ ਤਕਨੀਕ ਬਣਾਈ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ।

ਬੱਚੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹਾਨ ਯੋਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਮੈਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਯੋਗਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਯੋਗਾ ਸਿੱਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੋਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ। ਸੁਕਦੇਵ, ਬਾਬਾ ਬਾਲਕ ਨਾਥ ਅਜਿਹੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਾ ਸ਼ਕਤੀ ਉਤੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਬੱਚੇ ਦੇ ਯੋਗਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਗਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ

ਬੱਚੇ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅੰਗੂਠਾ ਚੂਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰਭ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਕੈਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗੁੱਸੇ, ਡਰ, ਉਦਾਸੀ ਆਦਿ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਉਹ ਅੰਗੂਠਾ ਚੂਸਦੇ ਹਨ। ਅੰਗੂਠਾ ਮੂੰਹ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਤਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਖੁੱਕ ਵੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੁਝਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਕ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੂੰਹ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਆਦਤ ਨੂੰ ਯੋਗਾ ਸਿਖਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਵੱਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟ ਕੇ।

ਜਦੋਂ ਏਨੇਰਜਿ ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਮੂੰਹ ਦੇ ਊਰਜਾ ਸਵਿੱਚ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਮਨ ਦਾ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਲੋਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰ ਉਤਰ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਭਾਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਵ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਨ ਵਿੱਚ

ਅਦਵੈਤ / ਗੈਰ ਦਵੈਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਬਣਾਈ ਖਾਲੀ ਥਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਚ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯੋਗੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਤੇ ਨਾੜੀ ਚੈਨਲਾਂ ਦੇ ਜਬਰੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੋਈ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਗਲ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਗੁੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਕੁਝ ਪੀਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ, ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਬੋਝ ਥੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਗਲੇ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ, ਗੁੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕ ਦੰਦ ਵੀ ਭੀਨੋਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗੁੱਸੇ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੜ ਸਕਣ। ਕਈ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮੂੰਹ ਦੀਆਂ ਦੇਵੇਂ ਸਤਹਾਂ ਜੀਭ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਚਾਲੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਵਿੱਚ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਵੀ ਚੁੱਪ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਵੇਲੇ ਦੰਦ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਪਾੜਾ/ਫਾਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬੋਲਣ ਨਾਲ, ਇਹ ਪਾੜਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਭਾਰ ਹੇਠਾਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਬੋਧ / ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਜਾਗਣ ਵਾਲੀ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜੀਭ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਾਲੂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਕੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਕੋਰੋਨਾ ਲੋਕਦੇਨ/ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲ ਭਟਕਦੇ ਵੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ।

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਰਜ ਲਈ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ

ਲੋਕ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੰਮ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨ ਕੁੰਡਲਨੀ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਯੋਗ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹਨ। 3 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਮੂਲਧਰਾ ਤੋਂ ਦਿਮਾਗ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਭਾਰੀ ਗਰਮੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਦੌੜ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨਾਲ ਫਿੱਟ ਸਨ।

ਮੇਰਾ ਬਾਈ-ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਯੋਗ ਦਾ ਤਜਰਬਾ

ਇਸ ਹਫ਼ਤੇ, ਕੋਰੋਨਾ ਦੇ ਕਰਕੇ ਅਧੂਰੀ ਤਾਲਾਬੰਦੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਕੁਲ 20 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਨ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬੇਸਮੈਂਟ ਚਕਰ / ਮੂਲਧਰ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਉਹ ਸਨਸਨੀ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀਰਜ ਧਾਰਨ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਵੇਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਮੋਲਾਧਾਰ ਚੱਕਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਇਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਤਿਖੀ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀ ਲੱਤ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਗਹਿਰੀ ਦਰਦ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਨਸਨੀ ਫਿਰ ਵਧ ਗਈ। ਮੈਂ ਉਸ ਸੰਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਿੱਛੇ ਤੇ ਉਪਰ ਧੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਨਸਨੀ ਉਪਰ ਵਲ ਫੈਲਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਇੱਕ "ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਵਾਹ/ਪ੍ਰਾਣ-ਉਠਾਣ" ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਅਤੇ "ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ" ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਪੇਸਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਰਦ ਵਰਗੀ ਸਨਸਨੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਤਦ ਪਿੱਠ ਵਿਚ ਕੜਵੱਲ ਵਰਗਾ ਮਿੱਠਾ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਉਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਦੋ ਦਿਨ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਤੀਜੇ ਦਿਨ, ਉਸ ਸਨਸਨੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਰੀਅਰ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚਮੜੇ ਦੀ ਨੁਕੀਲੀ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ 'ਤੇ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀ ਪੀੜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ, ਮੂਲਧਰਾ ਤੇ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਸਨਸਨੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਸਨਸਨੀ ਨੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੁਪਚਾਪ ਲੰਘ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ (ਬਲੋਕ) ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇੜਾ ਚੱਕਰ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂ ਅਨਬਲੋਕ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਥੇ ਮਿੱਠੀ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਨਸਨੀ ਗਰਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਗਰਦਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ (ਵਿਸ਼ੂਧੀ ਚੱਕਰ) ਵਿਚ ਮਿੱਠੇ ਦਰਦ ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਮੂਲਧਰਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰਲੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਨਸਨੀ ਮਿਲੀ। ਇਹ ਸਨਸਨੀ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਚੱਕਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਾਰ ਚੱਕਰ

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਲੈਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਗਰਦਨ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ। ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਨਸਨੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਲਕਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਯਾ ਪਰ ਉਰਜਾ ਜਾਂ ਏਨਰਜੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਭਾਰੀ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ 4-5 ਮਿੰਟ ਦੀ ਝਪਕੀ ਲੱਗੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਠਿਆ, ਉਰਜਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਪੂਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪੂੰਝ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਨ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਧੁ ਮੱਖੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਉੱਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਨੰਦ ਵੀ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਜੀਭ ਦੇ ਉਲਟੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਛੂਹ ਲਿਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਸਨਸਨੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਆ ਗਈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਿਲ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਇਕੱਲੀ ਉਰਜਾ ਸੀ; ਕੁੰਡਲਨੀ ਸਿਰਫ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ। ਇਹ ਤੋਂ ਫੇਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿਆਰ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕਰਿਸਮਾ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਧਾਰਣ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਇਕ ਯੋਗੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਤਾਂ ਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਚੱਕਰ ਰੁਝੇ ਜਾਂ ਬਲਾਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਰਜਾ ਦਾ ਵਾਧਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਡਿਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਸਥਿਤੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਵਾਧਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੁੰਡਲਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾ ਵਾਧਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਯਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲਹਿਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਕੁੰਡਲਨੀ ਇਸ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਖੁਦ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੀ ਉਚਾਈ (ਮਹਾਨ ਲਹਿਰ) ਬਣਾਈ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲਗਭਗ 3 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵੈਬਸਾਈਟ ਦੇ ਹੋਮਪੇਜ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਂ ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਯੋਗਾ ਡਾਇਆਫਰਾਗਮੈਟਿਕ ਸਾਹ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈਕਲ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਢਿਡ ਨਾਲ ਡੂੰਘੀਆਂ ਸਾਹ ਲੈ ਕੇ ਮੇਰਾ ਮੁਲਾਧਰਾ ਚੱਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਪੋਰਟਸ ਬਾਈਕ ਵਿਚ, ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਰੀਫ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦਾ ਆਸਣ ਜਾਂ ਪੋਸਚਰ ਇਸ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਧਰਾ ਚੱਕਰ ਇਸ ਦੀ ਪਤਲੀ ਸੀਟ ਦੇ ਦਬਾਅ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਤੇਜਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ, ਮੇਰੀ ਪਿੱਠ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਸ਼ੇਸ਼ਨਾਗ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮੂਲਧਰਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਰਜਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ, ਅਧਾਰ ਚੱਕਰ

ਵਿੱਚ ਵੀਰਜ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕੱਠੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਇਸ ਨੇ ਪਛੜੇ ਵਹਾਅ ਜਾਂ ਬੈਕਵਾਰਡ ਫਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਊਰਜਾ ਪਿਛਲੇ ਚੈਨਲ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਈ। ਮੂਲਾਧਾਰ ਦੀ ਸਨਸਨੀ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਊਰਜਾ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਠੇ, ਇਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਲੋਕ ਜਿਨਸੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਅਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਦ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੀਭ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਸਤਹ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਕੱਸ ਕੇ ਚਿਪਕਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਜੀਭ ਨੂੰ ਇਕ ਖੰਭੇ ਦੇ ਸਿਖਰ ਦੇ ਸਲੈਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਖੰਭੇ ਜਾਂ ਊਰਜਾ ਚੈਨਲ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਈਕਲਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਨ ਦੇ ਬੇਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਵੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਥਕਾਵਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਤੀ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਊਰਜਾ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਈ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਮਿੱਠਾ ਦਰਦ ਪਿਛਲੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਤੇ ਆਇਆ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਅਨਾਹਤ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਵੱਲ ਆ ਗਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ, ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਮਨੀਪੁਰ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਮਿੱਠੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਜਾਂ ਏਨਰਜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਊਰਜਾ ਚੈਨਲ ਲੂਪ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਮਨਪਸੰਦ ਮਾਨਸਿਕ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਦਰਦ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਖਾਲੀ ਊਰਜਾ ਪਿਛਲੇ ਚੱਕਰਾਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੰਡਲਨੀ ਅਗਲੇ ਚਕਰਾਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਰੋੜਿਆਂ ਜਾਂ ਬੈਂਡਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਰੀਝ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਊਰਜਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂਹਾਨੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਰਣ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਧਿਆਨ ਦੇ ਵੱਲ ਸਾਧਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਟੁੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ, ਸਾਧਕ ਹਰ ਦਿਨ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਸਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੁੰਡਲਨੀ ਜਾਗਦੀ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁੰਡਲਨੀ ਯੋਗਸਾਧਨਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਇਹ ਵੈਬਸਾਈਟ ਵੀ ਇਕ ਗੁਰੂ (ਈ-ਗੁਰੂ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ

- 1) Love story of a Yogi- what Patanjali says
- 2) Kundalini demystified- what Premyogi vajra says
- 3) ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵਿਗਿਆਨ- ਏਕ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ
- 4) The art of self publishing and website creation
- 5) ਸਵਯੰਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵੈਬਸਾਈਟ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਕਲਾ
- 6) ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਰਹਸ਼ਯੋਫ਼ਾਟਿਟ- ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜ਼ ਕਯਾ ਕਹੁਤਾ ਹੈ
- 7) ਬਹੁਤਕਨੀਕੀ ਜੈਵਿਕ ਖੇਤੀ ਏਵੰ ਵਰ੍ਥਾਜਲ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕੇ ਮੂਲਭੂਤ ਆਧਾਰਸੁਤਮ੍ਥ - ਏਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਏਵੰ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਗਾਓ ਕੀ ਕਹਾਨੀ, ਏਕ ਪਰਯਾਵਰਣਪ੍ਰੇਮੀ ਯੋਗੀ ਕੀ ਜੁਬਾਨੀ
- 8) ਈ-ਰੀਡਰ ਪਰ ਮੇਰੀ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਵੈਬਸਾਈਟ
- 9) My kundalini website on e-reader
- 10) ਸ਼ਰੀਰਵਿਗਿਆਨ ਦਰਸ਼ਨ- ਏਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਤੰਤ੍ਰ (ਏਕ ਯੋਗੀ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮਕਥਾ)
- 11) ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਜ਼ਾਮਿਨੰਦਨਮ
- 12) ਸੋਲਨ ਕੀ ਸਰਵਹਿਤ ਸਾਧਨਾ
- 13) ਯੋਗੋਪਨਿਸ਼ਦੋਂ ਮੇਂ ਰਾਜਯੋਗ
- 14) ਖੇਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਜੇਸ਼ੁਵਰ ਮਹਾਦੇਵ
- 15) ਦੇਵਭ੍ਰਮਿ ਸੋਲਨ
- 16) ਸ਼ੈਲਿਕ ਵਯਕੁਤਿਵ ਕੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸੂਤ੍ਰ
- 17) ਬਥਾਟੇਸ਼ੁਵਰੀ ਸਾਓਂ ਸ਼ੁਲੀਨੀ
- 18) ਮਹਾਰਾ ਬਥਾਟ
- 19) ਭਾਵ ਸੁਮਨ: ਏਕ ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਵਯਸੁਥਾ ਸਰਸ

ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਐਮਾਜ਼ਾਨ, ਲੇਖਕ ਕੇਂਦਰ, ਲੇਖਕ ਪੇਜ, ਪ੍ਰੇਮਯੋਗੀ ਵਜਰਾ ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵੈਬਸਾਈਟ <http://demystifyingkundalini.com/shop/> ਦੇ ਵੈੱਬ ਪੇਜ "ਸ਼ੋਪ (ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ)" ਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ ਨਵੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ) ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੰਡਲੀਨੀ ਨਾਲ ਨਿਯਮਤ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਵੈਬਸਾਈਟ, <https://demystifyingkundalini.com/> ਦੀ ਮੁਫਤ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ / ਫੇਲੋ ਕਰੋ/ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬ ਕਰੋ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ